

Kultuuriministri määruse „Riigieelarvest Kultuuriministeeriumile spordi toetamiseks eraldatud vahenditest sporditoetuste taotlemise ja andmise kord ning sportlasele ja tema treenerile preemia määramise kord“ eelnõu seletuskiri

1. Sissejuhatus

1.1.Sisukokkuvõte

Kultuuriministri määrus kehtestatakse spordiseaduse (edaspidi *SpS*) § 9 lõike 6 alusel, mille kohaselt kehtestab riigieelarvest Kultuuriministeeriumile eraldatud vahenditest antavate sporditoetuste liigid, sporditoetuse taotlemise, taotleja hindamise, sporditoetuse määramise, määramisest keeldumise ja tagasinõudmise tingimused ja korra ning sportlasele ja tema treenerile rahvusvahelisel tiitlivõistlusel medali võitmise eest preemia määramise ja tagasinõudmise tingimused ja korra valdkonna eest vastutav minister määrusega.

Kultuuriminister on vastavad tingimused ja korra kehtestanud kuni 19.07.2025 kehtinud spordiseaduse § 9 lõike 3 alusel 24.09.2024 määrusega nr 19. Seoses spordiseaduse muudatuste jõustumisega 20.07.2025 muutus määruse kehtestamiseks antud volitusnorm (senine § 9 lg 3) kehtetuks ja määrus tuleb uuesti kehtestada spordiseaduse § 9 lõike 6 alusel.

Määrusesse lisatakse sportlasele ja tema treenerile rahvusvahelisel tiitlivõistlusel medali võitmise eest preemia määramise ja tagasinõudmise tingimused ja kord. Uue regulatsiooniga kehtestatakse ühtne ja selge kord, mille alusel tunnustatakse Eesti sportlasi ja nende treenereid silmapaistvate tulemuste eest rahvusvahelistel tiitlivõistlustel. Määruses sätestatakse nii preemiate määramise tingimused, preemiate suuruse kehtestamise põhimõtted kui ka preemiate maksmise ja tagasinõudmise kord, arvestades rahvusliku olümpiakomitee varasemat praktikat¹. Riiklikul tasandil sportlaste ja nende treenerite tunnustamine aitab tõsta motivatsiooni, väärtustada saavutussporti, kui osa riigi rahvusvahelisest kuvandist, tugevdada spordialade võrdsust ja läbipaistvust premeerimisel ning tõsta usaldust premeerimissüsteemi vastu, vältides ebavõrdset kohtlemist.

Määruses on seoses preemia lisandumisega muudetud ka läbivalt kasutatavaid mõisteid – riigieelarvest Kultuuriministeeriumile eraldatud vahenditest antavaid sporditoetusi käsitletakse määruses läbivalt kui „toetusi“ ning sportlasele ja tema treenerile rahvusvahelisel tiitlivõistlusel medali võitmise eest määratavat preemiat kui „preemiat“. Samuti on seoses 20.07.2025 jõustunud SpS muudatustega seoses täpsustatud toetuse taotlejale kehtivaid nõudeid, sh spordivaldkonna partnerorganisatsiooni toetuse taotleja määratlust, ja toodud välja, kes peavad esitama taotlusega koos ka arengukava või muu strateegilise dokumendi.

Samuti muudetakse spordialaliidu toetuse taotluse esitamise tähtaega ning täpsustatakse mitmeks aastaks taotletud toetuse puhul vahearuande esitamise regulatsiooni. Ühtlustatakse ka toetuste tagasinõudmise regulatsiooni, viies varasemalt mitme sätte all asunud tagasinõude alused ühe sätte alla.

Muus osas on määruse väljatöötamisel võetud aluseks kuni 19.07.2025 kehtinud sporditoetuste andmise regulatsioon.

¹ <https://www.eok.ee/tegevus/tiitlivoistluste-preemiad>

Määruses sätestatakse:

- sporditoetuste liigid ja andjad;
- nõuded taotlejale ja taotlusele ning taotluste esitamise kord;
- kulude abikõlblikkus, toetuse määrad ja toetuse kasutamise periood;
- taotluste hindamise ja menetlemise, sealhulgas toetuste eraldamise tingimused ja kord;
- millal toetuse eraldamise otsust muudetakse ja millal tunnistatakse see kehtetuks;
- toetuse maksmise ja tagasinõudmise kord;
- tingimused toetuse kasutamise aruande kohta;
- toetuse andja ja toetuse saaja õigused ja kohustused;
- sportlasele ja tema treenerile rahvusvahelisel tiitlivõistlusel medali võitmise eest preemia määramise ja tagasinõudmise tingimused ja kord

1.2.Eelnõu ettevalmistaja

Eelnõu ja seletuskirja koostasid Kultuuriministeeriumi õigus- ja haldusosakonna jurist Mari Kõrtsini (mari.kortsini@kul.ee, tel 628 2254) ja õigusnõunik Siiri Pelisaar (siiri.pelisaar@kul.ee, 628 2225), Kultuuriministeeriumi spordiosakonna nõunik Kaili Kukumägi (kaili.kukumagi@kul.ee, tel 628 2239) ja Kultuuriministeeriumi spordiosakonna juhataja Margus Klaan (margus.klaan@kul.ee, tel 628 2328).

Eelnõu sisu ja võrdlev analüüs

Eelnõu koosneb kümnest peatükist, 41 paragrahvist ja ühest lisast.

1. peatükk „Üldsäte“

Paragrahviga 1 kehtestatakse määruse reguleerimisala.

Eelnõuga kehtestatakse riigieelarvest Kultuuriministeeriumile eraldatud vahenditest antavate sporditoetuste (edaspidi *toetus*) liigid, toetuse taotlemise, taotleja hindamise, toetuse määramise, määramisest keeldumise ja tagasinõudmise tingimused ja kord ning sportlasele ja tema treenerile rahvusvahelisel tiitlivõistlusel medali võitmise eest preemia (edaspidi *preemia*) määramise ja tagasinõudmise tingimused ja kord.

Eelnõu rakendamisel tuleb järgida SpS-i, haldusmenetluse seadust (edaspidi *HMS*) ja vähese tähtsusega abi andmise kohta reguleeritud, kui tegemist on sellise abi andmisega.

2. peatükk „Toetuste liigid, andjad ja kasutamine

Paragrahvis 2 loetletakse toetuste liigid ja nende andjad.

Lõike 1 punktidega 1–5 sätestatakse toetuste liigid:

- 1) spordialaliidu toetus;
- 2) maakonna spordiliidu toetus;
- 3) spordivaldkonna partnerorganisatsiooni toetus;
- 4) rahvusvahelise spordisündmuse korraldamise toetus;
- 5) rahvusvahelise suurvõistluse korraldamise toetus;

Lõike 2 kohaselt on spordialaliidu toetuse andja rahvuslik olümpiakomitee, kes vastutab talle antud volituse piires taotlusvooru väljakuulutamise ja koordineerimise eest ehk teavitab taotlejaid ja

avalikkust toetuse saamise võimalusest, menetleb taotluseid ning täidab muid SpS-i, HMS-i ja määrusega haldusorganile pandud kohustusi. Pädevus rahvuslikule olümpiakomiteele antud ülesande täitmiseks tuleneb spordiseadusest ja Kultuuriministeeriumi ja rahvusliku olümpiakomitee vahel sõlmitud halduslepingust².

Lõike 3 kohaselt on maakonna spordiliidu, spordivaldkonna partnerorganisatsiooni, rahvusvahelise spordisündmuse korraldamise ja rahvusvahelise suurvõistluse korraldamise toetuse andja Kultuuriministeerium. Kultuuriministeerium vastutab taotlusvooru väljakuulutamise ja koordineerimise eest ehk teavitab taotlejaid ja avalikkust toetuse saamise võimalusest, menetleb taotluseid ning täidab muid SpS-i, HMS-i ja määrusega haldusorganile pandud kohustusi.

Paragrahvi 3 sätestatakse spordialaliidu toetuse andmise eesmärk ja kirjeldatakse toetuse raames toetatavaid tegevusi.

Lõike 1 kohaselt eraldatakse spordialaliidu toetust spordialaliidule spordialakeskse spordisüsteemi arendamiseks. Spordialaliitude toetamine on oluline, et edendada kogu rahva kehalist ja vaimset vormi, sportlikku eluviisi ja võimaldada noortel sportlikku eneseteostust.

Lõikes 2 on sätestatud tegevused, mille jaoks spordialaliidu toetust antakse. Spordialaliidu toetusel on määruse järgi kuus alaliiki: spordialaliidu tegevustoetus, noortesporti toetus, spordikohtunike tegevuse arendamise toetus, Team Estonia koondise toetus, Team Estonia olümpiaettevalmistustoetus ja toetus ühekordsete erakorraliste projektide elluviimiseks.

Lõikes 3 sätestatakse noortesporti toetuse kasutamise eesmärk. Punkti 1 kohaselt kasutab spordialaliit vähemalt 75% toetuse summast spordialaliidu liikmeks olevatele spordiklubide ja -koolide toetamiseks ning punkti 2 kohaselt kasutab spordialaliit kuni 25% toetuse summast kesksete noortesporti ürituste korraldamiseks, rahvusvahelistel noorte ja juunioride võistlustel osalemiseks, treeningkogunemiste organiseerimiseks ja noorsportlaste meditsiiniliste protseduuridega seotud kulude katmiseks.

Spordialaliidu liikmeks olevatele koolide ja klubide toetamine vähemalt 75% ulatuses on vajalik selleks, et tagada vahendite jõudmine spordiklubidesse ja -koolidesse, kus toimub enamik igapäevasest tööst noortega. Kuna aga paljusid noortesporti arenguks vajalikke tegevusi koordineerib keskselt ka spordialaliit, võivad spordialaliidud ise kasutada 25% noortesporti toetuse kogumahust noortesporti arendamiseks vajalike tegevuste läbiviimiseks.

Lõikega 4 kehtestatakse üldtingimused spordiklubidele ja -koolidele, mis peavad olema täidetud, et neil oleks õigus saada sama paragrahvi lõike 3 punkti 1 kohast noortesporti toetust. Nõuetele vastavust kontrollivad spordialaliidud. Punkti 1 kohaselt peab spordiklubi ja -kool olema esitanud õigel ajal viimase majandusaasta aruande, punkti 2 järgi peab spordiklubi ja -kool olema uuendanud õigel ajal spordiregistri andmeid ning punkti 3 kohaselt ei tohi spordiklubil ja -koolil olla treeneri tööjõukulu toetuse andja ees täitmata kohustusi, mida eraldatakse kultuuriministri 26. novembri 2014. a määruse nr 9 „Treeneri tööjõukulu toetuse määramise tingimused, sealhulgas nõuded spordialaliidule, spordiklubile ja spordikoolile ning selle omaosalusele, treeningrühmale ja treenerile, ning toetuse suuruse, jaotamise, tagasimaksmise ja tagasinõudmise kord“ alusel.

² <https://www.riigiteataja.ee/akt/114122018006>

Tegu on üldiste tingimustega, mis aitavad tagada, et noortesporti toetust saavad vaid need spordiorganisatsioonid, kes on jätkusuutlikud ja võimelised pakkuma kvaliteetseid teenuseid, mille kaudu omakorda tagatakse toetuse andmise eesmärk ehk noortesporti arendamine.

Lõikes 5 täpsustatakse, et noortesporti toetuse jagunemise täpsemad põhimõtted spordiklubide- ja koolide vahel määratakse kindlaks spordialaliidu juhatuse otsusega, arvestades sama paragrahvi lõikeid 3 ja 4. See tähendab, et spordialaliit peab järgima lõikes 3 esitatud noortesportitoetuse osakaalu jaotust, samuti tagama lõikes 4 sätestatud üldiste nõuete täitmise, kuid muus osas on spordialaliidul otsustusõigus toetuse jaotamise tingimuste määramisel. Igas spordialaliidus võib see olla veidi erinev, mistõttu on toetuse andmise eesmärgi saavutamiseks oluline jätta igale spordialaliidule teatav otsustusvabadus.

Lõikega 6 sätestatakse spordikohtunike tegevuse arendamise toetuse andmise eesmärk. Lõike 6 kohaselt kasutatakse spordikohtunike tegevuse arendamise toetust spordialaliidu kohtunike järelkasvu tagamiseks ja kohtunike töö tasustamiseks. Selle kaudu tagatakse, et spordialal on Eestis olemas piisavalt heal tasemel spordikohtunikke.

Lõikes 7 sätestatakse, et Team Estonia koondise toetust kasutatakse üksnes toetuse eraldamise otsuses nimetatud võistkondade võimete arendamiseks toetuse andja määratud ulatuses. Spordialaliit esitab toetuse taotluses konkreetsed sportlased või võistkonnad, kellele toetust taotletakse, komisjon otsustab, kellele konkreetselt toetust eraldatakse, ja spordialaliit ei saa eraldatud toetust kasutada teiste sportlaste või võistkondade jaoks. Nende tingimuste eesmärk on tagada, et toetust kasutatakse võimalikult sihipäraselt, st toetatakse sportlasi, kellel on enim potentsiaali saavutada tulevikus tiitlivõistlustel häid tulemusi.

Lõikega 8 kirjeldatakse tegevusi, mille jaoks võib spordialaliit kasutada Team Estonia olümpiaettevalmistustoetust. Olümpiaettevalmistustoetust võib kasutada olümpiamängude koondisesse nimetatud või sinna pürgivate tippsportlaste treeningettevalmistuse kulude katmiseks, olümpiamängudeks ettevalmistust juhtivate treenerite töö tasustamiseks ning meditsiinilise teenindamise süsteemi ja antidopingualase tegevuse toimimise tagamiseks. Toetuse eesmärk on tagada olümpiamängudele pürgivatele tippsportlastele võimalikult head tingimused olümpiamängudeks valmistumisel.

Lõikes 9 viidatakse määruse lisale, milles on kehtestatud spordialaliidu toetuse andmise täpsemad tingimused. Kuivõrd spordialaliidu toetusel on kuus alaliiki ja kõikide nende eraldamiseks on loodud süsteem, ei ole otstarbekas seda korda määruses kehtestada ja selguse huvides kehtestatakse see lisas.

Paragrahvis 4 sätestatakse maakonna spordiliidu toetuse andmise eesmärk ja toetatavad tegevused.

Lõike 1 kohaselt eraldatakse maakonna spordiliidu toetust riigi strateegiliste spordieesmärkide täitmisega seotud tegevuste ja projektide ellu viimiseks ning spordi ja liikumisharrastuse edendamiseks maakonna tasandil. Oma olemuselt on tegu tegevustoetusega. Riigi strateegilised spordieesmärgid on määruse kehtestamise hetkel sätestatud Riigikogu 18. veebruari 2015. a otsuses „Eesti spordipoliitika põhialused aastani 2030“ (edaspidi *Sport 2030*).

Lõikes 2 sätestatakse tegevused, mille jaoks maakonna spordiliidu toetust eraldatakse. Kõik lõike 2 punktides 1–7 nimetatud tegevused on olulised, et tagada maakonna spordiliitude jätkusuutlikkus ja toimimine ning spordi ja liikumisharrastuse edendamine piirkondlikul tasandil. Punktiga 7 jäetakse loetelu lahtiseks liikumisharrastuse edendamise tegevuste osas, kuna liikumisharrastuse

edendamiseks kui ühe peamise riikliku eesmärgi saavutamiseks on loodud üha enam uusi tegevusi ja võimalusi ning nende läbiviimise toetamine aitab paremini tagada toetuse andmise eesmärki.

Paragrahvis 5 tuuakse spordivaldkonna partnerorganisatsiooni toetuse regulatsioon.

Lõike 1 kohaselt eraldatakse spordivaldkonna partnerorganisatsiooni toetust spordivaldkonnas tegutsevale spordiorganisatsioonile või juriidilisele isikule riigi strateegiliste eesmärkide täitmisega seotud tegevuste elluviimiseks. Riigi strateegiliste spordieesmärkide saavutamiseks on vaja arendada korraga mitmeid eriilmesid ja spetsiifilisi spordivaldkondi, nagu liikumisharrastus, tippспорт, spordimeditsiin, spordieetika ja antidoping. Eesmärkide võimalikult tulemuslikuks saavutamiseks teeb riik koostööd erinevate organisatsioonidega, kel on nendes valdkondades vajalik pädevus (nt Eesti Antidoping ja Spordieetika SA, Eesti Olümpiakomitee ja SA Liikumisharrastuse kompetentsikeskus). Valdkonna arengu huvides on oluline, et riigil oleks iga valdkonna juhtimiseks ja arendamiseks keskne partner, kel on võimekus riigi strateegilisi eesmärke ellu viia. Riigi asutatud sihtasutused antud taotlusvooru ja rahastamismudeli alla ei kuulu.

Riigi strateegilised spordieesmärgid on määruse kehtestamise hetkel hõlmatud Sport 2030-ga.

Lõikes 2 sätestatakse tegevused, mille jaoks spordivaldkonna partnerorganisatsiooni toetust eraldatakse.

Paragrahvis 6 sätestatakse rahvusvahelise spordisündmuse korraldamise toetuse regulatsioon.

Lõike 1 kohaselt eraldatakse rahvusvahelise spordisündmuse korraldamise toetust eesmärgiga toetada rahvusvaheliste võistluste ja muude spordisündmuste korraldamist Eestis, et spordi kaudu aidata kaasa Eesti tutvustamisele maailmas, tagada rahvusvaheliste võistluste ja muude spordisündmuste kõrgetasemeline läbiviimine ning aidata kaasa Eesti spordiorganisatsioonide tegutsemisele rahvusvahelises spordiliikumises. Eeltoodud tegevuste toetamine aitab tagada Eesti rahvusvahelistumist, populariseerida sporti ja spordivõistlusi noorte seas ning tekitada ühiskondlikku huvi nende spordialade vastu.

Lõigetes 2 ja 3 nimetatakse spordisündmused, mille korraldamist rahvusvahelise spordisündmuse korraldamise toetusega rahastatakse. Lõikes 2 nimetatud sündmuste puhul võib toetust taotleda toetuse taotlemise aastale järgneval kalendriaastal Eestis toimuvate spordisündmuste korraldamiseks ja lõikes 3 nimetatud sündmuste puhul võib toetust taotleda toetuse taotlemise aastast arvates ülejäämise kalendriaasta esimeses kvartalis Eestis toimuvate spordisündmuste korraldamiseks. Rahvusvaheliste kõrgetasemeliste spordisündmuste korraldamine aitab kaasa spordialaliitude arengule, parandab Eesti spordiorganisatsioonide rahvusvahelist mainet, annab Eesti sportlastele eelise võistelda kodus ja kodupubliku ees ning tutvustab Eestit maailmale teleülekannete ja välismaalt saabuvate pealtvaatajate kaudu, mis omakorda toob riiki välisraha.

Lõikes 4 sätestatakse, et rahvusvahelise spordisündmuse korraldamise toetuse taotlusvoorst ei toetata sellise sündmuse korraldamist, mida toetatakse kultuuriministri 19. märtsi 2019. a määruse nr 9 „Rahvusvaheliste kultuuri- ja spordisündmuste toetamise tingimused ja kord“ alusel või käesoleva määruse §-s 7 sätestatud rahvusvahelise suurvõistluse korraldamise toetusmeetmest. Oma olemuselt on tegu sarnaste tingimustega riigitoetustega ning sätte eesmärk on tagada topeltrahastamise vältimine ja eelarvevahendite otstarbekas kasutamine.

Lõike 5 kohaselt on Eesti jaoks oluliste, vähemalt kaks järjestikust päeva kestvate sportlikult kõrgetasemeliste rahvusvaheliste võistluste läbiviimiseks eraldatav toetus vähese tähtsusega abi

komisjoni määruse (EL) nr 2023/2831, milles käsitletakse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamist vähese tähtsusega abi suhtes (ELTL 2023/2831, 15.12.2023), artikli 3 tähenduses.

Lõikes 6 sätestatakse, et vähese tähtsusega abi andmisel tuleb jälgida, et ühele ettevõtjale (taotlejale) antava vähese tähtsusega abi kogusumma ei ületaks mis tahes kolme majandusaasta pikkuse ajavahemiku jooksul 300 000 eurot. Kogusumma all mõeldakse kogu avaliku sektori toetust kokku. Kui vähese tähtsusega abina kvalifitseeruvat toetust taotletakse suuremas summas, kui taotleja on õigustatud saama, vähendab toetuse andja taotleja nõusolekul toetuse summat kuni vähese tähtsusega abi ülemmäärani. Kui piirmäär on täis, siis jäetakse taotlus HMS-i kohaselt läbi vaatamata.

Lõike 7 kohaselt loetakse vähese tähtsusega abi suuruse arvestamisel üheks ettevõtjaks kõik sellised ettevõtjad, kes on omavahel seotud vähese tähtsusega abi määruse artikli 2 lõike 2 kohaselt.

Lõike 8 kohaselt võetakse toetuse andmisel arvesse vähese tähtsusega abi määruse artiklis 5 sätestatud erinevateks eesmärkideks antava vähese tähtsusega abi kumuleerimisreegleid. See tähendab, et üldise, põllumajandusliku ja kalamajandusliku vähese tähtsusega abi summad ei tohi kokku ületada 300 000 eurot kolmeks majandusaastaks. Nimetatud kumuleerimisreegleid on arvesse võetud ka vähese tähtsusega abi registris, mis tähendab, et sealt nähtub, millist liiki ja kui palju vähese tähtsusega abi on ettevõtjale antud.

Lõike 9 kohaselt tuleb vähese tähtsusega abina saadud või antud toetustega seotud dokumentatsiooni säilitada vähemalt kümme aastat abi saamisest või andmisest arvates. Nimetatud nõue on nii toetuse andjal kui ka toetuse saajal. Kohustus säilitada nõutud aja jooksul toetuse andmise ja saamise aluseks olevaid dokumente ja tõendeid tuleneb sellest, et tõendada vajaduse korral toetuse andmise või saamise õiguspärasust. Vähese tähtsusega abi saamisel ja andmisel tuleb dokumente säilitada alates toetuse määramisest ehk abi andmise otsuse tegemisest.

Paragrahviga 7 sätestatakse rahvusvahelise suurvõistluse korraldamise toetuse regulatsioon.

Lõikes 1 kirjeldatakse toetuse eesmärki. Rahvusvahelise suurvõistluse korraldamise toetust eraldatakse kõrge sportliku taseme ja suure publikuhuviga spordialade suurvõistluse (edaspidi *suurvõistlus*) korraldamiseks Eestis, et spordi kaudu aidata kaasa Eesti tutvustamisele maailmas, panustada Eesti majandusse ja arendada Eesti sporti.

Võrreldes teiste spordisündmuste toetusmeetmetega (kultuuriministri 19. märtsi 2019. a määruse nr 9 „Rahvusvaheliste kultuuri- ja spordisündmuste toetamise tingimused ja kord“ alusel antav toetus ja käesoleva määruse §-s 6 sätestatud rahvusvahelise spordisündmuse korraldamise toetus) on rahvusvahelise suurvõistluse korraldamise toetus mõeldud rahvusvaheliselt väga kõrge tasemega ja suuremate spordivõistluste korraldamiseks. Toetus on ette nähtud selliste võistluste korraldamiseks, mis ei sobi teistesse olemasolevatesse taotlusvoorudesse oma toetusvajaduse suuruse või selle tõttu, et need ei vasta meetme tingimustele. Küll aga on rahvusvaheline huvi, pealtvaatajate hulk ja rahvusvaheline meediakajastus nende võistluste puhul väga suur – võistlused panustavad seega tugevalt Eesti maine kujundamisse ja turustamisse ning Kultuuriministeerium soovib neid suurvõistlusi toetada.

Eestis seni toimunud võistlustest on selline näiteks 2018. aasta UEFA Superkarika mäng, mille otseülekannet jälgis umbes 50 miljonit inimest ja mille kogu jälgitavus koos sotsiaalmeedia kontaktidega küündis ligikaudu 140 miljoni inimeseni. Samuti on sellised üritused WRC Rally Estonia ning meeste ja naiste võrkpalli Euroopa meistrivõistluste alagrupiturniirid.

Lõikes 2 kirjeldatakse, milliste võistluste korraldamiseks võib rahvusvahelise suurvõistluse korraldamise toetust taotleda. Toetust võib taotleda toetuse taotlemise kalendriaastal ja sellele järgneval viiel kalendriaastal toimuvate väga kõrge tasemega võistluste korraldamiseks, milleks on kõnealuse meetme raames täiskasvanute maailmameistrivõistlused, täiskasvanute Euroopa meistrivõistlused ja täiskasvanute maailmameistrivõistluste, maailmakarika, Euroopa meistrivõistluste etapid või nendega samaväärsed võistlused.

Taotluse võib esitada lõike 2 kohaselt kuni kuus aastat enne võistluse toimumist. Toetus makstakse aga välja sellel kalendriaastal, millal kulud tekivad. See tähendab, et näiteks 2029. aastal toimuva suurvõistluse jaoks võib toetuse taotleja esitada taotluse juba 2026. aastal, kuid toetuse andjal on õigus teha otsus toetuse eraldamise kohta ja toetus välja maksta 2029. aastal enne võistluse toimumist või kulude tekkimist.

Lõikes 3 sätestatakse tingimused, millele peab korraldatav suurvõistlus vastama:

- 1) spordiala rahvusvaheline katusorganisatsioon on taotlejale väljastanud suurvõistluse korraldusõiguse;
- 2) varasematel samalaadsetel suurvõistlustel on piletiga pealtvaatajaid olnud välistingimustes vähemalt 10 000 ja sisetingimustes 7000;
- 3) võistluse telepilti edastatakse suvealadel vähemalt 60 riiki ja talialadel 30 riiki.

Toetusele kvalifitseerumiseks peavad olema täidetud kõik kolm tingimust. Lõigetes 4 ja 5 on sätestatud kaks erandit, millal teist ja kolmandat eeldust ei kohaldata.

Lõikes 4 sätestatakse erand lõike 3 punktis 1 esitatud tingimusele juhuks, kui taotlejal ei ole võimalik korraldusõigust saada rahvusvahelise spordialaliidu reeglite kohaselt enne kui riik (ehk käesoleval juhul Kultuuriministeerium) on kinnitanud, et toetab võistluse korraldamist, kui korraldusõigus antakse. Sellisel juhul võib taotleja toetuse taotluse esitada ka ilma korraldusõigust omamata, lisades määruse § 9 lõike 8 punkti 1 järgi taotlusele rahvusvahelise organisatsiooni vastava kinnituskirja. Hindamiskomisjon saab selle teabe põhjal teha toetuse eraldamise ettepaneku, mille taotleja saab omakorda edastada spordiala rahvusvahelisele katusorganisatsioonile korraldusõiguse otsustamiseks. Toetus eraldatakse juhul, kui taotleja saab võistluse korraldusõiguse ja esitab toetuse andjale selle kohta kinnituskirja määruse § 9 lõike 9 kohaselt nelja kuu jooksul pärast taotluse esitamist.

Lõikes 5 sätestatakse erand lõike 3 punktis 2 esitatud tingimusele, mille kohaselt peab piletiga pealtvaatajaid varasemate samalaadsete võistluste puhul olema olnud kokku välistingimustes vähemalt 10 000 ja sisetingimustes 7000. Lõike 5 kohaselt ei kohaldata seda nõuet sellistele võistlustele, mis toimuvad oma eripära tõttu kohas, kuhu ei ole võimalik nii palju pealtvaatajaid mahutada. See erand on oluline, et toetust saaks eraldada ka sellistele võistlustele, mis on maailmas väga populaarsed, millel on väga suur televaatajate arv ja üldine huvi, kuid mida traditsiooniliselt korraldatakse vähese mahutavusega ruumides.

Lõikes 6 sätestatakse erand lõike 3 punktis 3 esitatud tingimusele, mille kohaselt tuleb võistluse telepilti edastada suvealadel vähemalt 40 riiki ja talialadel 30 riiki. Lõike 6 järgi ei kohaldata seda reeglit võistlustele, mille telepilti edastatakse vähemalt 20 riiki ning mille rahvusvaheliste kaaskorraldajate, välismaiste toetajate toetuse arvelt tehtavatelt kuludelt, välisosalejate ja -küllastajate Eestis tehtud kuludelt laekub riigile hinnanguline maksutulu, mille summa on vähemalt 30% taotletavast toetusest.

See tähendab, et toetusele kvalifitseeruvad ka sellised suurvõistlused, millel on teatav telekajastus ning mis toovad Eestisse palju välisosalejaid ja välismaalt tulnud pealtvaatajaid, kes omakorda toovad riiki palju välisraha ja panustavad seega oluliselt Eesti majandusse. Kuna kõnealusest taotlusvoorst taotletavad summad on suured (vähemalt 200 000 eurot), siis on ka saadav maksutululu (vähemalt 30% taotletavast toetusest) oluline.

Lõikes 7 on kirjeldatud spordisündmuseid, mida kõnealusest taotlusvoorst ei rahastata. Nimetatud sündmuste jaoks on riigil, sealjuures Kultuuriministeeriumil, muud toetusmeetmed. Lõike 7 punktiga 3 tagatakse, et ühte sündmust ei toetataks mitmest Kultuuriministeeriumi meetmest.

3. peatükk „Nõuded taotlejale ja taotlusele ning toetuse taotlemine“

Paragrahviga 8 kehtestatakse nõuded taotlejale.

Lõikega 1 kehtestatakse üldtingimused kõikidele sporditoetuste taotlejatele.

Punktis 1 sätestatakse, et taotlejal ei tohi taotluse esitamise tähtpäeva seisuga olla ajatamata maksu- või maksevõlga riigi ees. Maksu- või maksevõla puudumisega arvestamise eesmärk on toetada taotlejat, kellel ei ole riigi ees rahalist võlga.

Punkti 2 kohaselt kontrollitakse, et taotleja suhtes ei ole taotluse esitamise tähtpäeva seisuga välja kuulutatud pankrotti, ta ei ole likvideerimisel ega sundlõpetamisel ning tal ei ole äriregistrist kustutamise hoiatust. Kui selgub vastupidine, eeldatakse, et tegevuste elluviimiseks puudub vajalik finantssuutlikkus ning vajalik haldus- ja toimimissuutlikkus. Teavet pankroti, likvideerimise ja sundlõpetamise menetluse kohta saab äriregistrist, samuti väljaandest Ametlikud Teadaanded.

Punktis 3 sätestatakse, et toetust ei anta, kui taotleja suhtes on tehtud tagasinõudmise otsus ja tagasinõudmise otsuse kohaselt on tagasimaksmisele kuuluv toetus tagasi maksmata. Silmas peetakse sellist olukorda, kus toetuse tagasimaksmise tähtaeg on möödunud, sealhulgas ajatamisgraafiku alusel, kuid toetust ei ole ettenähtud mahus tähtaja jooksul tagasi makstud. Nõude mõte ei ole kohustada tagasimaksmisele kuuluvat toetust tagasi maksuma enne tagasimakse tähtaega, vaid sellega ajendatakse tagasimaksmisele kuuluvat toetust maksuma tagasi tähtajaks.

Punktis 4 sätestatakse, et taotlejal peab olema omaosalust (kui omaosaluse nõue on toetuse saamiseks kehtestatud) ja mitteabikõlblike kulude tasumise suutlikkus. Finantssuutlikkuse hindamiseks kehtestatud näitajad on objektiivselt kontrollitavad. Kui objektiivsed näitajad on täidetud, on omaosaluse ja mitteabikõlblike kulude tasumise suutlikkus olemas ning eeldatakse, et taotleja/toetuse saaja on võimeline projekti ellu viima.

Punktis 5 sätestatakse, et taotlejal ei tohi olla taotluse esitamise tähtpäeva seisuga äriregistrile majandusaasta aruande ega maksudeklaratsioonide esitamise võlga.

Punkti 6 kohaselt ei tohi taotlejal olla taotluse esitamise tähtpäeva seisuga toetuse andja ees tähtajaks muid täitmata kohustusi.

Lõikes 2 sätestatakse, et spordialaliidu toetuse, maakonna spordiliidu toetuse, rahvusvahelise spordisündmuse korraldamise toetuse ja rahvusvahelise suurvõistluse korraldamise toetuse taotleja peab olema spordiorganisatsioon spordiseaduse § 4 tähenduses. Kuni 19.07.2025. a kehtinud SpS ja määruse järgi sai sporditoetusi eraldada vaid spordiorganisatsioonidele, kuid uue jõustunud SpS-iga vastav nõue kaotati ning sporditoetust saab eraldada nüüd ka spordivaldkonnas tegutsevatele

juriidilistele isikutele, kes aitavad kaasa riigi strateegiliste eesmärkide saavutamisele spordivaldkonnas. Neile eraldatakse toetus spordivaldkonna partnerorganisatsiooni taotlusvoorst. Spordialaliidu toetuse, maakonna spordiliidu toetuse, rahvusvahelise spordisündmuse korraldamise toetuse ja rahvusvahelise suurvõistluse korraldamise toetuse puhul siiski säilib nõue, et taotleja peab olema spordiorganisatsioon ning seetõttu on vastav nõue antud sättes välja toodud.

Lõikes 3 sätestatakse täiendavad nõuded spordialaliidu toetuse taotlejale.

Lõike 4 kohaselt peab Team Estonia olümpiaettevalmistustoetuse taotleja olema olümpiamängude kavasse kuuluvaid spordialasid edendav spordialaliit. Team Estonia olümpiaettevalmistustoetuse (spordialaliidu toetuse alaliik) andmise eesmärk on sportlaste ettevalmistamine olümpiamängudeks, mistõttu ei anta seda spordialaliitudele, kes edendavad spordialasid, mis ei kuulu taotlusvooru menetlemise ajal olümpiamängude kavasse.

Lõike 5 kohaselt peab rahvusvahelise spordisündmuse korraldamise ja rahvusvahelise suurvõistluse korraldamise toetuse taotleja olema kas rahvusliku olümpiakomitee liikmeskonda kuuluv spordialaliit või spordiühendus, kes korraldab Eestis rahvusvahelisi võistlusi ja teisi spordisündmusi, või muu spordiorganisatsioon, kellele rahvusliku olümpiakomitee liikmeskonda kuuluv spordialaliit või spordiühendus on andnud üle rahvusvahelise võistluse või spordisündmuse korraldamise Eestis. Sätte eesmärk on tagada, et toetust saaksid taotleda vaid need organisatsioonid, kellel on rahvusvaheliste spordisündmuste ja suurvõistluste korraldamise võimekus ja õigus.

Lõikes 6 sätestatakse, et rahvusvahelise spordisündmuse korraldamise toetust ei saa taotleda äriühinguna tegutsev spordiorganisatsioon. Säte on vajalik, et vältida toetuse kasutamist äriliste eesmärkide saavutamiseks ehk kasumi teenimiseks. Spordialaliidud ja maakonna spordiliitudele on vastav nõue täidetud juba nende organisatsioonilisest korraldusest tulenevalt.

Lõike 7 kohaselt võib spordivaldkonna partnerorganisatsiooni toetust taotleda spordivaldkonnas tegutsev juriidiline isik või spordiorganisatsioon, kes aitab kaasa riigi strateegiliste eesmärkide saavutamisele spordivaldkonnas. Muudatus on samuti seotud 20.07.2025. a jõustunud SpS muudatustega, mis lisab sporditoetuse saajate hulka lisaks spordiorganisatsioonidele ka spordivaldkonnas tegutsevad juriidilised isikud (nt SA liikumisharrastuse kompetentsikeskus ja Eesti Antidopingu ja Spordieetika Sihtasutus).

Lõikes 8 sätestatakse täiendavad tingimused, mida peab toetuse taotleja täitma kui ta on spordiorganisatsioon SpS § 4 tähenduses. Nõuded on seotud SpS § 9 lõikes 1 sätestatud kohustustega ning kehtivad kõikidele spordiorganisatsioonidele, olenemata sellest, millist sporditoetust nad taotlevad. Lõikes 8 toodud nõudeid ei pea täitma need spordivaldkonna partnerorganisatsiooni toetuse taotlejad, kes ei ole spordiorganisatsioonid SpS § 4 tähenduses.

Punktide 1 ja 2 kohaselt peab taotleja olema taotluse esitamise tähtpäevaks kantud Eesti spordiregistrisse ning samuti peab ta enda kohta eelmisel kalendriaastal Eesti spordiregistrisse kantud andmeid vastutava töötleja määratud tähtpäevaks ajakohastama..

Paragrahviga 9 kehtestatakse nõuded toetuse taotlusele.

Lõikes 1 sätestatakse, milliseid andmeid ja lisadokumente peavad kõik toetuse taotlused sisaldama.

Lõikes 2 sätestatakse arengukava või muu strateegilise dokumendi esitamise nõue. Kuni 19.07.2025 kehtis arengukava esitamise nõue kõikidele toetuse taotlejatele, kuid 20.07.2025 jõustunud SpS

muudatusega on vastav üldreegel kaotatud. Määruses sätestatakse, et spordialaliidu toetuse, maakonna spordiliidu toetuse ja spordivaldkonna partnerorganisatsiooni toetuse taotlejad peavad edaspidi taotluses esitama kas arengukava või muu sarnase strateegilise dokumendi. Rahvusvahelise spordisündmuse korraldamise toetuse ja rahvusvahelise suurvõistluse korraldamise toetuse taotlejalt vastavaid dokumente ei nõuta.

Lõikes 3 sätestatakse, et spordivaldkonna partnerorganisatsiooni toetust saab taotleda neljaks järjestikuseks kalendriaastaks. Spordivaldkonna partnerorganisatsiooni toetuse puhul soovib Kultuuriministeerium leida endale kindlad ning pikaajalised partnerid, kellega koostöös riigi strateegilisi spordieesmärke saavutada. Sellest tulenevalt valitakse partnerid neljaks järjestikuks kalendriaastaks. Toetuse taotlus peab sisaldama käesoleva paragrahvi lõikes 1 punktides 2 ja 3 nõutud teavet kõigi nelja kalendriaasta kohta, milleks toetust taotletakse. Toetus eraldatakse toetuse saajale iga kalendriaasta kohta eraldi.

Lõikes 4 sätestatakse, et rahvusvahelise suurvõistluse korraldamise toetust saab taotleda kuni kuueks järjestikuseks kalendriaastaks. See tähendab, et taotluses esitatud projekt võib arvestades suurvõistlust ning selle toimumise aega olla ka mitme (maksimaalselt kuue) kalendriaasta pikkune. Taotlus peab sisaldama käesoleva paragrahvi lõike 1 punktides 2 ja 3 nõutud teavet kogu projekti perioodi kohta. Toetus eraldatakse toetuse saajale iga kalendriaasta kohta eraldi määruse § 22 lõike 4 kohaselt.

Lõikes 5 sätestatakse taotlejale lisateabe esitamise kohustus. Selleks, et vältida samade tegevuste ning sarnaste eesmärkide ja tulemuste saavutamise topeltfinantseerimist, kohustub taotleja esitama toetuse andjale teabe, kui ta on kavandavatavatele tegevustele (ka osaliselt) taotlenud samal ajal toetust mõnest teisest meetmest või riigisisestest või muudest välisabi vahenditest. Toetust ei tohi taotleda kulule, millele on toetus juba eraldatud. Igal juhul ei tohi projektis toetatavaid tegevusi ehk kulusid topeltfinantseerida.

Lõikes 6 sätestatakse, et rahvusvahelise spordisündmuse korraldamise toetuse ja rahvusvahelise suurvõistluse korraldamise toetuse taotluses kirjeldatud projektil peab olema turutõrge ning selle olemust tuleb taotluses selgitada.

Turutõrge on olukord, kus taotleja elluviidav projekt ei toimuks ilma avaliku sektori toetuseta või toimuks oluliselt väiksemas ulatuses. Üldine põhjus, miks riik majandustegevusse sekkub, on seotud turutõrkega ehk olukorraga, kus mingil põhjusel turumehhanismid ei toimi normaalselt. Turutõrke olemasolu ja olemust peab riik mistahes toetuste puhul hindama ja taotleja peab seda taotluses kirjeldama.

Lõigetega 7 ja 8 tagatakse määruse §-s 14 toodud nõuete täitmine. Rahvusvahelise spordisündmuse korraldamise toetuse ja rahvusvahelise suurvõistluse korraldamise taotluses peab olema märgitud taotletava toetuse osakaal abikõlblikest kulusid ning see peab jääma § 14 lõigetes 1 ja 2 sätestatu piiresse.

Maakonna spordiliidu toetuse ja rahvusvahelise suurvõistluse korraldamise toetuse taotluses märgitud taotletava toetuse summa peab jääma määruse § 14 lõigetes 4–5 lubatu piiresse.

Lõikes 9 sätestatakse, et maakonna spordiliidu toetuse taotlemisel tuleb taotlusega koos esitada maakonna kohaliku omavalitsuse üksuste, nende liidu või maakondliku arenduskeskuse kinnitus, millest nähtub nende kavandatav rahaline panus maakonna spordiliidu tegevusse toetuse kasutamise kalendriaastal. Sellele kinnitusele peavad alla kirjutama kohaliku omavalitsuse üksuste, nende liidu

või maakondliku arenduskeskuste volitatud esindajad. Kinnitus on üks maakonna spordiliidu toetuse suuruse kindlaksmääramise alus – toetuse andja saab kinnituse abil tagada määruse § 14 lõikes 4 sätestatud nõude täitmise, samas annab kinnitus maakonna spordiliidule kindlustunde järgneva aasta eelarve osas.

Lõikes 10 sätestatakse loetelu lisadest, mis tuleb rahvusvahelise suurvõistluse korraldamise toetuse taotlusele lisada. Lisad on vajalikud selleks, et toetuse andja saaks veenduda määruse § 7 lõikes 3 sätestatud tingimuste täitmisel ja selles, et taotleja on läbi mõelnud võistluse turundus- ja kommunikatsiooniplaani, korraldajal oleks ülevaade, milline mõju on võistlusel Eesti kuvandile ja majandusele ning kas ja kuidas tagab korraldaja kestliku ja ligipääsetava suurvõistluse korraldamise. Dokumentides esitatud teavet võetakse arvesse ka toetuse taotluse hindamisel määruse § 21 järgi.

Lõikes 11 sätestatakse, et kui rahvusvahelise suurvõistluse korraldamise toetuse taotlejal ei ole taotlemise hetkel veel võistluse korraldusõigust ja korraldusõiguse saamine oleneb sellest, kas Kultuuriministeerium on valmis võistlust sellest voorust toetama, esitab taotleja toetuse andjale spordiala rahvusvahelise katusorganisatsiooni kinnituskirja korraldusõiguse väljastamise kohta nelja kuu jooksul pärast taotluse esitamist. Antud nõue on oluline, sest konkreetse taotlusvooruga eesmärkide saavutamine on otseselt seotud korraldusõiguse saamisega ja toetus eraldatakse vaid juhul, kui korraldusõigus saadakse ning selle kohta esitatakse kinnituskiri toetuse andjale.

Lõikes 12 täpsustatakse, et rahvusvahelise spordisündmuse korraldamise toetuse taotlemisel esitatakse ühe taotleja läbiviidavad projektid eraldi taotlustes. Esitada võib kuni kaks taotlust. Piirang, mille kohaselt võib üks taotleja esitada kuni kaks taotlust, on loodud selleks, et toetused ei läheks suures osas mõne üksiku spordiala suurvõistluste korraldamiseks, vaid et need jaguneksid võrdsemalt eri spordialade vahel.

Lõikes 13 täpsustatakse, et rahvusvahelise suurvõistluse korraldamise toetuse taotlemisel esitatakse suurvõistluse ja muu võistluse korraldamisega seonduvad kulud ühes projektis ja taotluses. Säte on lisatud selleks, et toetuse taotlejale ja ka toetuse andjale oleks selge, et suurvõistlus ja muu võistlus (mille kulud on määruse § 12 lõike 3 kohaselt abikõlblikud) on lahutamatu seotud ning nende elluviimine sõltub teis(t)e võistlus(t)e elluviimisest.

Paragrahviga 10 sätestatakse taotlusvooruga avamise regulatsioon.

Lõike 1 kohaselt kinnitab taotlusvooruga eelarve kultuuriminister Kultuuriministeeriumi valitsemisala eelarve käskkirjaga. Toetuse taotlemine toimub vooruliselt.

Lõike 2 kohaselt teavitab toetuse andja taotlusvooruga avamisest, taotlusvooruga eelarvest ja käesoleva määruse § 11 lõikes 6 toodud rahvusvahelise spordisündmuse korraldamise taotluste esitamise tähtajast oma veebilehel. Teiste taotlusvoorude taotluste tähtajad on kehtestatud määruse § 11 lõigetega 3–5 ja 7.

Paragrahviga 11 sätestatakse taotluse esitamise regulatsioon.

Lõigetes 1 ja 2 sätestatakse, et taotlus tuleb esitada sama paragrahvi lõigetes 3–7 toodud tähtaja jooksul. Kõiki ühte taotlusvooruga esitatud taotlusi menetletakse samal ajal, välja arvatud rahvusvahelise suurvõistluse korraldamise toetuse taotlused, mille puhul korraldatakse taotlusvoor jooksvalt ja taotlusi menetletakse nende esitamise järjekorras. Tähtjaks esitatud taotlus peab olema esitatud ettenähtud viisil ja vormil koos nõutud dokumentidega. Taotleja peab esitama toetuse saamiseks toetuse andjale elektroonilise taotluse digitaalselt allkirjastatuna või elektroonilise kanali

kaudu, mis võimaldab toetuse andjal taotlejat turvalisel viisil tuvastada. Kultuuriministeerium kasutab selleks toetuste menetlemise infosüsteemi. Rahvuslik olümpiakomitee kasutab Eesti spordiregistri toetuste menetlemise keskkonda.

Lõigetes 3–7 kehtestatakse taotluste esitamise tähtaeg taotlusvoorude lõikes. Lõikes 4 muudetakse spordialaliidu toetuse taotlemise tähtaega, mis on varasema 31. oktoobri asemel 30. novembril, nagu ka maakonna spordiliidu toetuse puhul. Tähtaega muudetakse, kuivõrd spordialaliidu toetuse andmise tingimused on muutmisel ning 2025. aastal on vaja uute tingimuste kehtestamiseks ja kohaldamiseks lisaaega. Vajadusel vaadatakse taotluste esitamise tähtaeg hiljem uuesti üle.

Lõikes 8 sätestatakse, et kui taotluse esitamisel esineb e-keskkonnas tehniline viga ja selle tõttu ei ole võimalik taotlust tähtpäevaks esitada, loetakse taotlus siiski tähtpäevaks esitatuks, kui see on toetuse andjale saadetud tehnilise vea likvideerimise järgsel tööpäeval.

4. peatükk „Kulude abikõlblikkus ja toetuse määr“

Paragrahviga 12 kehtestatakse toetusest kaetavate kulude abikõlblikkuse reeglid.

Lõikes 1 sätestatakse, et kulu on abikõlblik, kui see on tegevuste elluviimiseks vajalik ja põhjendatud, tekib toetatavate tegevuste käigus ning on kooskõlas nii Euroopa Liidu kui ka riigisisese õigusega, sealhulgas riigihangete seadusega (edaspidi *RHS*). Tegemist on kulu abikõlblikuks lugemise üldpõhimõtetega. Kui toetuse saaja on hankija RHS tähenduses, tuleb tal järgida RHS-is toodud nõudeid kõikide kulude tegemisel. Kui toetuse saaja ei ole hankija RHS tähenduses, tuleb tal siiski järgida punktis 3 toodud nõuet arvestada kulude tegemisel RHS-i põhimõtetega ning käesoleva määruse § 32 punktis 3 sätestatuga.

Olenemata sellest, millal toimub arveldamine, peab kulude tekkimine jääma toetuse kasutamise kalendriaastasse, sealhulgas mitmeaastaste toetuste puhul (spordivaldkonna partnerorganisatsiooni toetus ja rahvusvahelise suurvõistluse korraldamise toetus). Mitmeaastaste toetuste korral tehakse toetuse eraldamise otsus määruse § 22 lõike 4 järgi iga kalendriaasta kohta eraldi ja ühe otsuse alusel väljamakstavat toetust võib kasutada maksimaalselt ühe kalendriaasta jooksul (toetuse kasutamise periood sätestatakse ka toetuse eraldamise otsuses).

Lõikes 2 kirjeldatakse, milliste tunnuste esinemisel loetakse kulu põhjendatuks. Kulu tekkimine on põhjendatud, kui kulu on sobiv, vajalik ja tõhus ettenähtud eesmärkide saavutamiseks ning tekib nende eesmärkide saavutamiseks tehtavate tegevuste käigus. Kulu on sobiv, kui see soodustab eesmärgipäraste tegevuste elluviimist. Kulu on vajalik, kui muu kuluga ei ole võimalik eesmärke ellu viia, ja kulu on tõhus, kui selle maksumus kajastab parimat võimalikku suhet kasutatud vahendite ja saavutatud eesmärkide vahel. Kulu loetakse tekkinuks, kui on tõendatud, et kulu aluseks olev tegevus on tehtud, st töö on tehtud, kaup kätte saadud või teenus osutatud.

Lõikes 3 on sätestatud, et rahvusvahelise suurvõistluse korraldamise toetuse abikõlblike kulude hulka kuuluvad lisaks põhivõistluse korraldamise kuludele ka muude tiitlivõistluste korraldamise kulud, mis on vajalikud ja otseselt seotud suurvõistluse korraldamisega ning mille korraldamise kohustus lähtub korraldusõigusest. Suurvõistluste korraldusõiguse saamiseks seavad rahvusvahelised alaliidud tihti lisatingimuseks muude väiksemate tiitlivõistluste, näiteks juunioride maailmameistrivõistluste või maailmakarika etappide korraldamise, et korraldajad tõestaksid enda pädevust suurte võistluste korraldamisel. Sellised võistlused ei ole oma olemuselt suurvõistlused, mille läbiviimine on taotlusvoorude eesmärk, kuid need on väga tihedalt seotud suurvõistluse korraldamisega – tegu on nii-öelda suurvõistluse korraldamise jaoks vajaliku lisategevusega. Sellised võistlused ei pruugi saada

Kultuuriministeeriumi teistest voorudest eraldiseisvalt piisavalt rahastust, samuti ei pruugi rahastamisotsused tulla õigel ajal. Seetõttu loetakse rahvusvahelise alaliidu nõutud väiksemate võistluste korraldamise kulud rahvusvahelise suurvõistluse korraldamise toetusmeetme abikõlblike kulude hulka. Nii saavad suurvõistluste korraldajad olla kindlad, et riik toetab neid ka muude, põhivõistlusega kaasnevate võistluste kulude katmisel. Kui korraldusõiguses on sätestatud kohustus viia läbi muu tiitlivõistlus ning korraldajal puudub kindlus ja selgus selle kohta, kas ja millises mahus seda rahastatakse, võib see ohtu seada ka põhivõistluse korraldamise.

Lõigetega 4 ja 5 kehtestatakse toetuste mitteabikõlblike kulude loend.

Lõikes 6 sätestatakse, et enne rahvusvahelise spordisündmuse korraldamise ja rahvusvahelise suurvõistluse korraldamise toetuse taotluse esitamist tehtud kulud loetakse abikõlblikuks üksnes põhjendatud juhtudel ja tingimusel, et need kulud kajastuvad projekti eelarves. See on vajalik, kui võistluse ettevalmistamise periood on väga pikk ja juba enne taotlusvooru avamist on vaja teha olulisi kulutusi võistluse ettevalmistamiseks. Komisjon hindab enne taotluse esitamist tehtud kulude põhjendatust ning annab ettepanekus oma seisukoha, kas lugeda need abikõlblikuks või mitte. Muude sporditoetuste puhul ei loeta enne taotluse esitamist tehtud kulusid abikõlblikeks.

Paragrahvis 13 tuuakse toetuse kasutamise perioodi regulatsioon. Üldjuhul kattub toetuse kasutamise periood tegevuste või projekti elluviimise perioodiga, va rahvusvahelise suurvõistluse korraldamise toetuse puhul, kus võib projekti periood olla kuni kuue kalendriaasta pikkune, ning spordivaldkonna partnerorganisatsiooni toetuse puhul, mida saab taotleda kuni neljaks kalendriaastaks. Nende toetuste puhul eraldatakse toetus iga kalendriaasta kohta eraldi ning ühe otsusega eraldatud toetust võib kasutada maksimaalselt ühe kalendriaasta jooksul. Tegevuste elluviimise perioodi kavandamisel peab taotleja järgima määruses sätestatud tingimusi ja nendest lähtuvalt märkima taotlusesse projekti või tegevuste algus- ja lõppkuupäeva.

Lõikes 1 sätestatakse, et spordialaliidu toetuse ja maakonna spordiliidu toetuse kasutamise periood algab taotlusvooru toimumisele järgneva kalendriaasta 1. jaanuaril või taotluses märgitud hilisemal kuupäeval ning see ei või olla pikem kui taotlusvooru toimumisele järgneva kalendriaasta 31. detsember. Spordialaliidu toetus ja maakonna spordiliidu toetus on üheks aastaks eraldatavad tegevustoetused, mis tähendab, et toetuse kasutamise periood kattub tegevuste elluviimise perioodiga.

Lõikes 2 sätestatakse, et rahvusvahelise spordisündmuse korraldamise toetuse kasutamise periood on taotluses määratud maksimaalselt ühe kalendriaasta pikkune ajavahemik, millal projekti tegevused algavad ja lõppevad ning projekti elluviimiseks vajalikud kulud tekivad. Antud toetuse puhul kattub toetuse kasutamise periood projekti perioodiga, toetust saab taotleda maksimaalselt üheks kalendriaastaks.

Lõikes 3 sätestatakse, et spordivaldkonna partnerorganisatsiooni, rahvusvahelise spordisündmuse korraldamise ja rahvusvahelise suurvõistluse korraldamise toetuse kasutamise periood määratakse kindlaks toetuse eraldamise otsuses, arvestades käesoleva määruse § 22 lõikes 4 toodut. Ühe otsusega väljamakstava toetuse kasutamise periood ei või olla pikem kui üks kalendriaasta.

Rahvusvahelise suurvõistluse korraldamise toetust võib taotleda maksimaalselt kuueks järjestikuseks kalendriaastaks. Toetus makstakse samas toetuse saajale välja aastate kaupa, st ühe komisjoni ettepaneku põhjal tehakse igal kalendriaastal uus otsus ning toetus makstakse välja sellel kalendriaastal, mil selle kasutamine on kavandatud. See tähendab, et näiteks 2029. aastal toimuva suurvõistluse jaoks võib toetuse taotleja esitada taotluse juba 2026. aastal, kuid toetuse andjal on õigus teha otsus toetuse eraldamise kohta ja toetus välja maksta 2029. aastal enne võistluse toimumist

või kulude tekkimist. Samuti, kui näiteks 2029. aastal toimuva võistluse kulud tekivad pikema ajaperioodi jooksul, nt aastatel 2026–2029, tehakse toetuse eraldamise otsus iga aasta kohta eraldi vastaval aastal tekkivate kulude katmiseks.

Spordivaldkonna partnerorganisatsiooni toetust taotletakse neljaks järjestikuseks kalendriaastaks, kuid ka see toetus makstakse välja iga kalendriaasta kohta eraldi. Väljamakstava toetuse kasutamise periood on ka antud toetuse puhul maksimaalselt ühe kalendriaasta pikkune. Mitmeaastase koostöö loomine annab partnerorganisatsioonile senisest enam kindlustustunnet riikliku rahastuse osas ja võimaldab seega teha valdkonna arengu jaoks vajalikke pikemaajalisi otsuseid.

Lõikes 4 sätestatakse võimalus rahvusvahelise spordisündmuse korraldamise ja rahvusvahelise suurvõistluse korraldamise toetuse kasutamise perioodi pikendada. Toetuse saaja saab projekti elluviimise käigus taotleda toetuse kasutamise perioodi pikendamist tingimusel, et projekti elluviimisel on ilmnunud toetuse saajast sõltumatud, erakordsed ja/või ettenägematud asjaolud. Toetuse kasutamise perioodi muutmise algatab üldjuhul toetuse saaja, esitades selleks toetuse kasutamise perioodi jooksul vastavasisulise avalduse, mis sisaldab muu hulgas ka perioodi muutmise põhjendusi. Toetuse kasutamise perioodi võib muuta kuni toetuse kasutamise perioodi lõpuni, kuid mitte tagantjärele pärast toetusest rahastavate projekti tegevuste lõppu. Toetuse kasutamise perioodi saab pikendada maksimaalselt ühe kalendriaasta võrra. See tähendab, et pikendatud toetuse kasutamise periood lõppeb hiljemalt toetuse kasutamise perioodi pikendamise taotluse esitamisele järgneva kalendriaasta 31. detsembril.

Lõigetega 4–6 kehtestatakse toetuse kasutamise perioodi pikendamise taotluse esitamise, rahuldamise või rahuldamata jätmise täpsustatud kord.

Lõike 7 kohaselt loeb toetuse andja tegevused lõppenuks pärast lõpparuande. Toetuse saajat teavitatakse sellest e-keskkonna kaudu.

Paragrahviga 14 kehtestatakse nõuded toetuse osakaalule ja piirmääradele.

Taotletava toetuse minimaalne ja maksimaalne summa ja toetuse osakaal olenevad tegevuste sisust ja taotlusvooru eesmärgist. Rahvusvahelise spordisündmuse korraldamise ja rahvusvahelise suurvõistluse korraldamise toetusele on kehtestatud omaosaluse määra, kuna see aitab projekti muuta taotleja jaoks nii-öelda enda omaks, st tagab motivatsiooni, ja seega ollakse hoolikam ka projekti elluviimisel. Muude sporditoetuste puhul kohustusliku omaosaluse nõuet kehtestatud ei ole, kuna need on oma olemuselt tegevustoetused.

Lõike 1 kohaselt peavad rahvusvahelise spordisündmuse korraldamise toetuse puhul taotleja omaosalus ning kaasfinantseerijate rahaline panus kokku moodustama vähemalt 50% sündmuse eelarvest. 50% nõue on kehtestatud selleks, et rahastatud saaksid need võistlused/üritused, mille vastu on avalik huvi, mis on tõestanud ennast sponsorite hulgas ja mis on majanduslikult jätkusuutlikud.

Lõike 2 kohaselt peavad rahvusvahelise suurvõistluse korraldamise toetuse puhul taotleja omaosalus ning kaasfinantseerijate rahaline panus kokku moodustama vähemalt 25% sündmuse eelarvest. 25% nõue on kehtestatud selleks, et rahastatud saaksid need võistlused/üritused, mille vastu on avalik huvi, mis on tõestanud ennast sponsorite hulgas ja mis on majanduslikult jätkusuutlikud. Võistluste eelarve suuruse tõttu ei ole põhjendatud nii suure omaosaluse nõude kehtestamine kui rahvusvahelise spordisündmuse korraldamise toetuse puhul.

Lõikes 3 sätestatakse, et toetuse andja nõusolekul võib käesoleva paragrahvi lõigetes 1 ja 2 toodud nõudest kõrvale kalduda, kui pärast toetuse eraldamise otsuse tegemist ja kulude tegemist selgub, et taotlejast mittesõltuvatel põhjustel jääb taotluses kirjeldatud sündmus ära või toimub kavandatud väiksemas mahus. See säte on vaja lisada selleks, et tagada sündmuste ja võistluste korraldajate jätkusuutlikkus juhul, kui võistlus jääb ära või toimub väiksemas mahus korraldajast mittesõltuvatel põhjustel (sh vääramatu jõu olukorras). Toetuse andja hindab nimetatud asjaolusid toetuse summa vähendamise otsustamisel konkreetse juhtumi asjaolude põhjal.

Lõikes 4 sätestatakse, et maakonna spordiliidu toetuse suurus sõltub maakonna kohaliku omavalitsuse üksuste, nende liidu või maakonna arenduskeskuse toetuse suurusel (edaspidi *KOV-i toetus*). Maakonna spordiliidu toetus on maksimaalselt 85% võrra suurem kui KOV-i toetus maakonna spordiliidu tegevusse toetuse kasutamise kalendriaastal. Arvestades, et maakonna spordiliitude osutatavad teenused on otseselt mõeldud kohalike elanike hüvanguks, peaks juhtiv roll tegevuste hindamisel, tellimisel ja rahastamisel olema kohalikel omavalitsustel. Kohaliku tasandi panuse suuruse hindamisel arvestatakse maakonna kohaliku omavalitsuse üksuste, nende liidu või maakondliku arenduskeskuse rahalisi panuseid kokku.

Kultuuriministeeriumi toetus moodustab maksimaalselt 65% ja KOV-i toetus minimaalselt 35% Kultuuriministeeriumi toetuse ja KOV-i toetuse summast. Toetuse suuruse arvestamise lihtsustamiseks on määruses kirjeldatud, et Kultuuriministeeriumi toetus on seega maksimaalselt 85% suurem kui KOV-ide toetus.

Lõikega 5 kehtestatakse rahvusvahelise suurvõistluse korraldamiseks taotletava toetuse minimaalne summa, mis on 200 000 eurot. Minimaalne summa on vajalik, et toetusele kandideeriks vaid suurte korralduskulude ja suure mastaabiga võistluste korraldajad, keda ei saa muudest riiklikest taotlusvoorudest toetada, kuid mis suurendavad riigi nähtavust ja tuntust ning on seeläbi olulised.

5. peatükk „Toetuse taotluste menetlemine“

Paragrahviga 15 kehtestatakse taotluste menetlemise regulatsioon.

Lõigetes 1 ja 2 kehtestatakse taotluste menetlemise tähtaeg. Spordialaliidu, maakonna spordiliidu, spordivaldkonna partnerorganisatsiooni ja rahvusvahelise spordisündmuse korraldamise toetuse menetlemise tähtaeg on kuni 90 tööpäeva alates taotlusvooru sulgemisest. Rahvusvahelise suurvõistluse toetuse taotluse menetlemise tähtaeg on kuni 90 tööpäeva taotluse esitamisest arvates. Rahvusvahelise suurvõistluse korraldamise toetuse taotlusi esitatakse jooksvalt, mistõttu ei saa selle taotlusvooru puhul siduda taotluse menetlemise tähtaega taotlusvooru sulgemisega.

Haldusmenetluse seaduse § 41 järgi peab haldusorgan juhul, kui ta ei saa ettenähtud aja jooksul haldusakti anda või toimingut sooritada, teatama viivitusest tõenäolise aja ja nimetama tähtaja ületamise põhjuse.

Lõike 3 kohaselt jäetakse taotlus läbi vaatamata, kui see ei ole esitatud tähtajaks, samuti juhul, kui taotleja taotleb toetust, mis kvalifitseerub vähese tähtsusega abiks, kuid tal on vähese tähtsusega abi piirmäär täis. Kui taotlus esitatakse tähtajaks, kuid vähese tähtsusega abi piirmäär on täis, on see põhjus jätta taotlus läbi vaatamata.

Lõike 4 kohaselt võib toetuse andja taotluse esitamise tähtaja ennistada. Tähtaega võib ennistada toetuse andja omal algatusel või taotleja taotlusel. Mõlemal juhul peab ennistamiseks olema mõjuv põhjus.

Lõigete 5 ja 6 kohaselt võib toetuse andja juhul, kui taotluse läbivaatamise käigus selgub, et taotlus ei ole piisavalt selge või selles esinevad puudused, küsida taotlejalt selgitusi ja lisadokumente taotluses esitatud andmete kohta või nõuda taotluse täiendamist või muutmist. Taotlejale edastatakse e-keskkonna kaudu vastavasisuline teade, milles on kirjeldatud asjaolud, mis vajavad täiendavat selgitamist, täiendamist või lisateavet, ning määratakse tähtaeg puuduste kõrvaldamiseks. Puuduste kõrvaldamiseks võib toetuse andja anda taotlejale kuni kümme tööpäeva, mil peatub määruse § 15 lõikes 1 toodud taotluse menetlemise aeg. Kui puudus kõrvaldatakse, loetakse puudusega seotud nõue täidetuks.

Toetuse andja jätab taotluse läbi vaatamata ja sisuliselt hindamata, kui taotleja ei ole määruse § 15 lõikes 6 sätestatud tähtaja jooksul puudusi kõrvaldanud või kui puuduste kõrvaldamise raames esitatud lisateave ei anna ikkagi alust lugeda nõue täidetuks. Sellekohane teavitus edastatakse taotlejale e-keskkonna kaudu kümne tööpäeva jooksul tähtaja saabumisest arvates.

Lõike 7 kohaselt on toetuse andjal õigus teha taotlejale ettepanek muuta projekti eelarvet ja tegevusi nii, et toetuse summa ja osakaal ei suurene ja projekti eesmärgid ei muutu.

Lõike 8 kohaselt saab toetuse andja tunnistada taotleja ja taotluse nõuetele vastavaks ainult juhul, kui on täidetud kõik määruse §-des 8 ja 9 sätestatud nõuded.

Paragrahvis 16 sätestatakse nõuetele vastavaks tunnistatud toetuse taotluste üldine hindamise kord.

Lõike 1 kohaselt moodustab toetuse andja nõuetele vastavaks tunnistatud taotluste hindamiseks hindamiskomisjonid. Erinevate sporditoetuste taotluste hindamiseks võib moodustada eraldiseisva komisjoni. Komisjonide koosseis ja liikmete nimed avalikustatakse toetuse andja veebilehel. Spordialaliidu toetuse andja on rahvuslik olümpiakomitee, kelle veebileht on <https://www.eok.ee/et>, ja rahvuslik olümpiakomitee moodustab ka spordialaliidu toetuse taotluste hindamiskomisjoni. Maakonna spordiliidu, spordivaldkonna partnerorganisatsiooni, rahvusvahelise spordisündmuse korraldamise ja rahvusvahelise suurvõistluse korraldamise toetuse andja on Kultuuriministeerium, kelle veebileht on <https://kul.ee/>.

Lõike 2 kohaselt on igas komisjonis 5–7 liiget ning nendesse kuuluvad Kultuuriministeeriumi esindajad ning vajadusel teised spordivaldkonna asjatundjad. Hindamiskomisjonidesse kaasatakse haldusorganiväliseid eksperte, et tagada taotluste kõikehõlmav ja asjatundlik hindamine.

Lõike 3 järgi hinnatakse taotlusi määruse §-de 17–21 kohaselt, milles sätestatakse iga taotlusvooru sisuline hindamiskord.

Lõike 4 kohaselt kaasatakse hindamisse vajaduse korral hääleõiguseta eksperte. Ekspert lähtub oma seisukoha andmisel kehtestatud kriteeriumitest. Taotlust hinnanud eksperdi seisukohta taotlejale ja toetuse saajale ei avalikustata.

Lõike 5 kohaselt peavad hindamiskomisjoni liikmed ja eksperdid kooskõlas korruptsioonivastase seaduse ja haldusmenetluse seadusega kinnitama oma erapooletust ja sõltumatust. Erapooletuse nõue rakendub kõikidele hindajatele. Seotuse olemasolul tuleb hindajal end taandada haldusmenetluse seaduse §-s 10 esitatud korras. Taandamise korral tehakse vastav märge hindamiskomisjoni protokollis. Erapooletuse ja sõltumatuse kinnitamine hinnatavatest taotlustest ei tähenda tingimata kirjalikku kinnitamist.

Lõike 6 kohaselt teeb komisjon toetuse andjale ettepaneku taotluse täieliku või osalise rahuldamise või rahuldamata jätmise kohta. See tähendab, et otsuse toetuse eraldamise kohta teeb toetuse andja, tuginedes komisjoni ettepanekule. Kuigi komisjon on oma olemuselt nõuandev organ, ei ole toetuse andjal õigust jätta komisjoni ettepanekut arvestamata, kui see vastab kõigile seaduses ja määruses sätestatud nõuetele.

Paragrahviga 17 reguleeritakse nõuetele vastavaks tunnistatud spordialaliidu toetuse taotluste hindamist. Sätestatakse, et spordialaliidu toetuse taotluste hindamisel ja toetuse suuruse arvutamisel lähtutakse määruse lisas kirjeldatud tingimustest, kriteeriumitest ja korrast. Tegu on põhjaliku ja detailse juhendiga.

Paragrahviga 18 reguleeritakse nõuetele vastavaks tunnistatud maakonna spordiliidu toetuse taotluste hindamist.

Lõikes 1 sätestatakse toetuse taotluste hindamise ja toetuse suuruse kindlaksmääramise põhimõtted ja osakaalud:

- 1) 55–65% toetuse kogusummast jaotatakse maakondade vahel võrdselt;
- 2) 20–25% toetuse kogusummast jaotatakse, arvestades riigi elanike koguarvu ja maakonna elanike arvu suhtarvu rahvastikuregistri andmetel määruse § 9 lõikes 8 sätestatud tähtpäeva seisuga. Harjumaa elanike koguarvust jäetakse välja Tallinna linna elanike arv;
- 3) 10–20% toetuse kogusummast jaotatakse, arvestades kavandatavate tegevuste eeldatavat mõju liikumisharrastuse edendamisele eri sihtrühmade hulgas riigi strateegiliste eesmärkidele tuginedes.

Punktis 1 nimetatud osakaalu eesmärk on tagada kõikidele maakonna spordiliitudele baasrahastus, mille abil on võimalik organisatsiooni ülal pidada. Punktis 2 nimetatud osakaalu eesmärk on toetada rohkem neid maakondi, kus elab rohkem inimesi, sest suurema arvu inimeste jaoks ürituste korraldamine on tõenäoliselt kulukam ja nõuab rohkem tööjõudu. Punktis 3 nimetatud osakaalu eesmärk on rahastada rohkem neid maakonna spordiliite, kelle tegevused aitavad enim kaasa riigi strateegiliste eesmärkide saavutamisele.

Punktis 1 ja 2 nimetatud summad kujunevad taotlusvooru eelarve kogumahu ja rahvaarvu järgi. Punktis 3 nimetatud summa kujuneb komisjoni ettepaneku põhjal, kes hindab maakonna spordiliidu esitatud tegevuskava kindlate kriteeriumite alusel ja sama sätte lõikes 2 nimetatud hindamismetoodika kohaselt.

Lõige 2 sätestab, et käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 3 toodud asjaolu hinnatakse kultuuriministri kinnitatud hindamismetoodika alusel ja selles kirjeldatud viisil. Toetuse andja avalikustab hindamismetoodika oma veebilehel hiljemalt taotlusvooru väljakuulutamise päeval. Hindamismetoodika peab olema kooskõlas määruse § 19 lõikega 1. Selles kirjeldatakse määruse § 19 lõike 1 punktis 3 esitatud kriteeriumi sisu ning seda, kuidas taotlusi hinnatakse ja kuidas moodustub neist pingerida. Metoodika tuleb avalikustada toetuse andja veebilehel hiljemalt taotlusvooru väljakuulutamise päeval ja selle peab kinnitama kultuuriminister käskkirjaga.

Lõikes 3 sätestatakse, et kui käesoleva paragrahvi lõike 1 alusel arvutatud maakonna spordiliidu toetus on rohkem kui 85% võrra suurem käesoleva määruse § 9 lõikes 7 nimetatud kinnituses toodud KOV-i toetusest maakonna spordiliidu tegevusse, vähendatakse toetust nii, et see ei oleks KOV-i toetusest rohkem kui 85% võrra suurem. Säte on vajalik selleks, et tagada maakonna spordiliitude rahastamisel määruse § 14 lõikes 4 esitatud põhimõte, mille kohaselt moodustab Kultuuriministeeriumi toetus maksimaalselt 65% Kultuuriministeeriumi toetuse ja KOV-i toetuse summast.

Paragrahviga 19 reguleeritakse nõuetele vastavaks tunnistatud spordivaldkonna partnerorganisatsiooni toetuse taotluste hindamist. Kriteeriumite selge lahtimõtestamine, sealhulgas asjaolude kirjeldus, on oluline selleks, et taotlejale oleks arusaadav, milliseid tegevusi valimisel eelistatakse ja mida sealjuures hinnatakse. Samuti on läbipaistvad ja selgelt kirjeldatud kriteeriumid taotlejale abiks taotluse koostamisel ning tegevuste ja tulemuste kirjeldamisel. Ühtlasi on selgelt kirja pandud asjaolud suuniseks hindamiskomisjonile ja toetuse andjale.

Hinnatakse taotleja arengukavas toodud eesmärkide ja kavandatavate tegevuste vastavust riigi strateegiliste eesmärkidega ja taotleja tegevuste mõju spordivõrgustikule ning seniseid kogemusi ja suutlikkust tegevusi ellu viia. Samuti viimase kolme aasta ürituste ja tegevuste läbimõeldust, sisulist põhjendatust ning uuenduslikkust. Hinnatakse taotleja tegutsemist avalikes huvides, täpsemini seda, kas ja kuidas läheb kavandatav tegevuskava kokku riigi strateegiliste spordieesmärkidega, samuti taotleja võimekust olla neis sätestatud eesmärkide elluviimisel avalikule sektorile tugev partner. Hinnatakse, kuidas taotleja tegevus on suunatud mingi valdkondliku probleemi lahendamisele ja valdkonnas seatud riiklike eesmärkide saavutamisele. Hinnatakse ka toetuse kavandatava kasutusaasta tegevuste läbimõeldust, sisulist põhjendatust ja uuenduslikkust. Toetuse kasutusaastal taotleja kavandatavate tegevuste eelarve hindamisel hinnatakse eelarve realistlikkust ja kuluartiklite põhjendatust.

Paragrahviga 20 reguleeritakse nõuetele vastavaks tunnistatud rahvusvahelise spordisündmuse korraldamise toetuse taotluste hindamist. Hinnatakse sündmuse vastavust taotlusvooru eesmärgile, sündmuse ja spordiala populaarsust Eestis ja maailmas, sündmuse rahvusvahelist ja üleriigilist tähtsust ning eeldatavat valdkondlikku ja sotsiaal-majanduslikku mõju, sündmusel osalejate ja Eestisse saabuvate väliskülaliste arvu ning eelarve realistlikkust, kuluartiklite põhjendatust ja taotleja omaosaluse määra kogu eelarvest. Eeltoodud kriteeriumite hindamine aitab tagada taotlusvooru eesmärgi täitmist.

Paragrahvis 21 sätestatakse rahvusvahelise suurvõistluse korraldamise toetuse taotluste hindamise kord.

Lõikes 1 on kirjeldatud, mida toetuse taotlejate hindamisel arvestatakse. Esiteks hinnatakse võistluse ja spordiala mõju Eestis ja maailmas, selle täpsemat sisu on kirjeldatud sama paragrahvi lõikes 2. Teise aspektina hinnatakse eelarve realistlikkust, kuluartiklite põhjendatust ja taotleja omaosaluse määra eelarvest. Komisjon hindab, kas eelarvesse planeeritavad vahendid on ilmtingimata vajalikud, millist väärtust need võistluse korraldamisel loovad ja kas taotlejad on ürituse finantseerimisel suutnud piisavalt kaasata partnereid väljastpoolt Kultuuriministeeriumi. Kolmandana hinnatakse kestliku ja ligipäätava sündmuse korraldamise tegevuskava realistlikkust. See on oluline, et teha suursündmus kättesaadavaks võimalikult suurele sihtrühmale ja minimeerida negatiivset mõju keskkonnale. See toetab ka riigi üldiseid arengusuundi asjaomastes valdkondades.

Lõikes 2 kirjeldatakse, mida võetakse arvesse võistluse ja spordiala mõju hindamisel. Esiteks vaadeldakse, milline on kavandatava meediakajastuse ulatus ja suurvõistluse hinnanguline mõju Eesti nähtavuse suurendamisele maailmas. Lisaks hinnatakse, milline on võistluse otsene majanduslik mõju Eestile. Muu hulgas lähtutakse sellest, kas asjaomane spordiala on näiteks Eesti kontekstis traditsiooniline, kas sel on suur vaatajaskond ja palju harrastajaid ning kas lisaks välishuvile on ka suur riigisisene huvi. Kolmandaks hinnatakse võistluse ja spordiala populaarsust Eestis ja maailmas. Seejuures vaatleb komisjon, kas spordiala on tugev majandusharu (nagu näiteks jalgpall) või on tegu spordialaga, mida harrastavad tippспортlased on eeskujuks noortele.

Paragrahviga 22 nähakse ette taotluse rahuldamise ja rahuldamata jätmise ning toetuse eraldamise otsuse tegemise tingimused ja kord.

Lõigetes 1 ja 2 sätestatakse, kes teeb toetuse eraldamise ja taotluse rahuldamise ja rahuldamata jätmise otsuse. Maakonna spordiliidu, spordivaldkonna partnerorganisatsiooni, rahvusvahelise spordisündmuse korraldamise ja rahvusvahelise suurvõistluse korraldamise toetuse andmise kohta teeb otsused kultuuriminister. Spordialaliidu toetuse andmise kohta teeb otsuse rahvuslik olümpiakomitee.

Lõike 3 kohaselt rahuldatakse taotlus juhul, kui taotleja ja taotlus vastavad määruses nimetatud nõuetele ning taotlus kuulub hindamiskomisjoni hindamistulemuse põhjal rahuldamisele.

Lõikes 4 on sätestatud, et kui rahvusvahelise suurvõistluse korraldamise toetust või spordivaldkonna partnerorganisatsiooni toetust on taotletud rohkem kui üheks kalendriaastaks, teeb kultuuriminister toetuse eraldamise otsuse iga eelarveaasta kohta eraldi, võttes aluseks käesoleva määruse § 16 lõikes 6 nimetatud komisjoni ettepaneku. Antud sättega rõhutatakse, et isegi kui tegevuste või projekti elluviimise periood on pikem kui üks kalendriaasta, siis toetus makstakse välja siiski iga kalendriaasta kaupa eraldi samal kalendriaastal läbiviidavate tegevuste rahastamiseks. Väljamakstava toetuse kasutamise periood ei või olla pikem kui üks kalendriaasta, arvestades riigieelarve seaduses toodud reegleid. Toetuse kasutamise periood on kas otsuse tegemise kalendriaasta või sellele järgnev kalendriaasta olenevalt sellest, millal tehakse toetuse eraldamise otsus ning millal projekt ellu viiakse. Määrusega eemaldatakse nõue enne uue otsuse tegemist arvestada määruse § 30 lõikes 6 toodud vahearuanne, kuivõrd vastav vahearuanne ei ole otsuse tegemise hetkeks veel toetuse saaja poolt esitatud.

Lõikega 5 sätestatakse, et juhul, kui rahvusvahelisele suurvõistlusele ei ole toetuse taotluse esitamise ajaks väljastatud korraldusõigust võistluse korraldamiseks, ei tee toetuse andja toetuse eraldamise otsust enne, kui toetuse taotleja on korraldusõiguse saanud ning esitanud toetuse andjale kinnituse korraldusõiguse saamise kohta määruse § 9 lõike 9 kohaselt.

Lõike 6 kohaselt võib taotluse rahuldada osaliselt. Osaline rahuldamine tähendab, et mõnda algse taotluse põhiesemeks olevat asjaolu, näiteks toetuse summat, tegevusi ja tulemusi, ei toetata algses taotluses nimetatud ulatuses või kujul. Osaline taotluse rahuldamise otsus tehakse taotlejaga varem kooskõlastatult ja selles määratakse kindlaks, millises ulatuses taotlus rahuldatakse.

Muutmisettepanek on põhjendatud näiteks juhul, kui taotluses toodud tegevused ei ole taotletavas mahus sobivad, vajalikud või piisavalt tõhusad ning kui taotluses nimetatud asjaolu muutmise tulemusel on tegevuste mõju meetme või selle tegevuse tulemusse põhjendatum. Muutmisettepanek võib olla ajendatud ka asjaolust, et taotluste rahuldamiseks kavandatud eelarve ei võimalda taotletud toetuse summat täielikult katta. Sellisel juhul pakutakse taotlejale võimalust kaaluda, kas ta on nõus tegevusi ellu viima ka väiksema toetussummaga või vajaduse korral taotlust muutama. Muutmisettepaneku tegemisel on toetuse andjal kohustus taotleja ära kuulata. Kui taotleja on nõus tegevusi muutama, peab toetuse andja veenduma, et muudetud taotlus vastab nõuetele ja kriteeriumidele. Selleks võib olla vaja taotluse nõuetele vastavust uuesti kontrollida. Kui taotleja ei ole nõus tegevusi muutama ehk kokkulepet ei saavutata, jäetakse taotlus rahuldamata.

Taotleja võib osalise toetuse vastu võtta tingimusel, et toetust on taotluse osalise rahuldamise korral võimalik kasutada eesmärgipäraselt (st vastavalt taotlusvooru eesmärgile).

Lõike 7 kohaselt toetuse eraldamise otsuse teha ka kõrvaltingimusega. Kui mõni nõue ei ole taotluse menetlemise ajal täidetud ja selle täitmata jätmine ei takista taotluse menetlemist ning kui on tõenäoline, et see nõue on mõistliku aja jooksul ja igal juhul enne projekti lõpetamist täidetav, võib otsuse teha kõrvaltingimusega. Kõrvaltingimuse seadmisel näeb toetuse andja ette, mida toetuse saaja peab tegema või milline asjaolu peab olema tõendatud ja millise aja jooksul. Nõuetekohase kõrvaltingimuse saabumisel lisatakse sellekohane teave toetuse eraldamise otsuse juurde.

Kõrvaltingimusega toetuse eraldamise otsuse tegemisel menetletakse taotlust tavalises korras. Erinevus on vaid selles, et toetust ei tohi välja maksta enne kõrvaltingimuse saabumist või täitmist.

Lõike 8 kohaselt ei teki toetuse saajal kõrvaltingimusega toetuse eraldamise otsuse põhjal õigust toetuse maksele. Makseid saab teha siis, kui toetuse saaja on esitanud toetuse andjale teabe tingimuse saabumise või täitmise kohta. Toetuse saaja ei pea vastavasisulist teavet esitama juhul, kui toetuse andja saab selle ise tuvastada.

Lõikes 9 nähakse ette taotluse rahuldamata jätmise otsuse tegemise üldised alused. Lõike 9 kohaselt tehakse taotluse rahuldamata jätmise otsus, kui taotleja ja/või taotlus ei vasta kas või ühele määruses sätestatud nõudele, kui taotleja mõjutab taotluse menetlemist pettuse või ähvardusega või muul õigusvastasel viisil, taotleja ei võimalda teha taotluse nõuetele vastavuse kontrolli, taotlus ei kuulu hindamistulemuse põhjal rahuldamisele, taotlusvooru eelarve mahu tõttu ei ole võimalik projekti toetada või taotleja ei ole nõus taotluse osalise rahuldamise ettepanekuga toetuse vähendamise või projektis kavandatud toetatavate tegevuste muutmise kohta.

Taotluse rahuldamata jätmise otsuses esitatakse HMS-is nõutud teave. Eraldi korda selle kohta määruses ei ole. HMS-i kohaselt tuleb soodustava haldusakti andmisest keeldumist kirjalikult põhjendada, märkides selles õigusliku aluse ja otsuse õigusliku alusega seotud asjaolud. Kui taotlus jäetakse rahuldamata vastavuskontrolli etapis, tuleb otsuses nimetada, milline nõue ei ole täidetud, ja kirjeldada, kuidas leiti, et nõue ei ole täidetud.

Lõikega 10 sätestatakse, et olenemata hindamise tulemusest ei eralda toetuse andja taotlejale spordialaliidu tegevuskulude toetust ega noortespordi toetust ja teeb taotluse rahuldamata jätmise otsuse, kui nimetatud toetuste suurus jääks alla 5000 euro toetuse kohta. Alampiiri seadmise eesmärk on toetada neid spordialaliite, kes on saavutanud teatud minimaalse harrastajate, treenerite ja organisatsiooni juhtimise taseme, et arendada spordiala kvaliteetselt ja jätkusuutlikult.

Lõike 11 kohaselt saadetakse taotlejale tema kohta tehtud otsus e-keskkonna kaudu.

Paragrahviga 23 sätestatakse taotleja ja toetuse saaja ärakuulamisega seotud regulatsioon.

Taotlejale antakse haldusmenetluse seaduse § 40 tähenduses ärakuulamisõigus. Ärakuulamisõigus haldusmenetluses eeldab, et puudutatud isikul on võimalus enda arvamust asjassepuutavas küsimuses piisavalt selgitada ja vajaduse korral võtta seisukoht dokumentide suhtes, mille haldusorgan on tema asja menetlemisel esitanud.

Lõigetes 1–3 märgitakse, millisel juhul tuleb enne otsuse tegemist anda taotlejale ja toetuse saajale võimalus esitada selgitusi otsuse põhimotiivide ja põhjenduste kohta. Ärakuulamist ei pea tegema, kui haldusmenetluse seaduse § 40 lõike 3 punkti 4 kohaselt tehakse otsus toetuse saaja või taotleja kasuks ja ka näiteks juhul, kui taotlusvooru taotluse esitanud taotlejate arv on suurem kui 50. Lõike 1 punktis 2 korraldatakse üle sisuliselt haldusmenetluse seaduse § 40 lõike 3 punkt 2, mille kohaselt võib menetlusosalise jätta ära kuulamata, kui andmetest, mida menetlusosaline on taotluses või seletuses esitanud, ei kalduta kõrvale ning puudub vajadus lisaandmete saamiseks. Nimelt, kui taotluse

rahuldamata jätmise otsus põhineb vaid toetuse taotluses ja selle menetlemisel puuduste kõrvaldamise käigus esitatud andmetel, siis sellise korra kaudu saab öelda, et taotleja on ära kuulatud.

6. peatükk „Toetuse eraldamise otsuse muutmise ja kehtetuks tunnistamine“

Paragrahviga 24 sätestatakse toetuse eraldamise otsuse muutmise seonduvad tingimused.

Lõikes 1 sätestatakse, millistel tingimustel saab toetuse eraldamise otsust muuta ja kelle algatusel. Sätestatakse, et toetuse eraldamise otsust muudetakse toetuse andja algatusel või toetuse saaja sellekohase kirjaliku avalduse alusel.

Üldjuhul tehakse muudatusi toetuse saaja algatusel, näiteks kui toetuse saaja peab möödapääsmatuks muuta tegevusi (toetatavat tegevust või selle ulatust või jäetakse tegevus ära või lisatakse täiendav tegevus), abikõlblike kulude kogumahtu või toetuse osakaalu abikõlblikest kuludest. Muutmise võimaldamine on asjakohane ja vajalik, sest toetuse taotlemisel ei pruugita kõiki tulemuste saavutamiseks vajaminevaid tegevusi või tegevuste ulatust ette näha. Seega ei ole põhjendatud nõuda, et algsest kavandatud tegevusplaanist peetakse täpselt ja jäigalt kinni. Kui sisuliselt on tegemist olukorraga, kus otsust peaks muutma otsusega, tuleb toetuse andjal otsustada, kas seda teha või mitte. Muutuda ei tohi tegevuste eesmärk ja tegevustega saavutatav tulemus. Kui tahetakse muuta tegevuste algset eesmärki ja tulemust, on tegemist sisuliselt uute tegevustega.

Lõike 2 kohaselt saab toetuse eraldamise otsust muuta, kuni see ei ole kehtivust kaotanud. Toetuse eraldamise otsust võib muuta kuni toetuse kasutamise perioodi lõpuni, kuid mitte pärast toetusest rahastavate tegevuste lõppemist.

Lõike 3 kohaselt võib toetuse andja keelduda toetuse eraldamise otsuse muutmise, kui muutunud asjaolude tõttu ei ole tegevused kooskõlas määruses sätestatud tingimustega, soovitud muudatuse korral on oodatavate tulemuste saavutamine kaheldav või tegevuste lõpetamine toetuse kasutamise perioodi jooksul ei ole tõenäoline. Sellisel juhul ei rahuldata toetuse saaja avaldust toetuse eraldamise otsuse muutmiseks ning vajaduse korral tunnistatakse toetuse eraldamise otsus kehtetuks ja eraldatud toetuse kohta tehakse tagasinõudmise otsus.

Lõikes 4 on sätestatud toetuse eraldamise otsuse muutmise avalduse läbivaatamise tähtaeg – toetuse eraldamise otsuse muutmise otsustab toetuse andja 30 tööpäeva jooksul pärast muutmise aluseks olevatest asjaoludest teadasaamist või toetuse saajalt sellekohase avalduse saamist ja teavitab sellest toetuse saajat e-keskkonna kaudu. Toetuse saaja peab viivitamata teavitama toetuse andjat muudatustest nende ilmnemisel kirjalikku taasesitamist võimaldavas vormis.

Lõikes 5 esitatakse määruse § 14 lõikes 4 sätestatud nõude täitmisega seonduv toetuse eraldamise otsuse muutmise ja toetuse vähendamise õigus. Toetuse andja võib muuta toetuse eraldamise otsust ja vähendada maakonna spordiliidu toetuse suurust või nõuda toetuse vastavas ulatuses tagasi, kui toetuse kasutamise kalendriaasta või aruande menetlemise käigus selgub, et maakonna spordiliidu toetus on KOV-i toetusest rohkem kui 85% võrra suurem. Toetust vähendatakse või toetus nõutakse tagasi summas, mis tagab määruse § 14 lõikes 4 sätestatud tingimuse täitmise.

Vastavalt määruse § 26 lõikele 2 tehakse maakonna spordiliidu toetuse väljamakse kahes osas. Esimene väljamakse tehakse otsuse tegemisel ning teine peale määruse § 30 lõikes 7 toodud kohustuse täitmist. Sisuliselt kontrollib toetuse andja määruse § 30 lõikes 7 toodud andmete tuginedes, milline oli maakonna kohaliku omavalitsuse üksuste, nende liidu või maakondliku arenduskeskuse tegelik rahaline panus maakonna spordiliidule või mis on selle prognoositav suurus, kui kõik toetus ei ole veel 31. oktoobri seisuga välja makstud. Nende andmete järgi kontrollib toetuse

andja määruse § 14 lõikes 4 sätestatud. Kui esitatud andmetest selgub, et panus on taotlusel või määruse § 9 lõikes 7 nimetatud kinnitusest esitatust väiksem, võib toetuse andja muuta lõikes 5 sätestatu kohaselt toetuse eraldamise otsust ning vastavalt korrigeerida või jätta välja maksmata toetuse teise osamakse või kui kogu toetus on välja makstud, teha toetuse tagasinõude otsuse määruse § 31 kohaselt.

Paragrahviga 25 kehtestatakse toetuse eraldamise otsuse kehtetuks tunnistamise alused.

Lõikes 1 viidatakse, millistel juhtudel toetuse eraldamise otsus osaliselt või täielikult kehtetuks tunnistatakse. Toetuse eraldamise otsus tunnistatakse täielikult või osaliselt kehtetuks, kui ilmneb asjaolu, mille korral taotlust ei oleks rahuldatud või taotlus oleks osaliselt rahuldatud, taotlemisel või tegevuste elluviimisel on teadlikult esitatud valet või ebatäielikku teavet või teave on jäetud teadlikult esitamata, kõrvaltingimusega toetuse eraldamise otsuse korral kõrvaltingimus ei saabu või ei suudeta seda täita, toetuse saaja avaldust toetuse eraldamise otsuse muutmiseks ei rahuldata ja toetuse kasutamist ei ole algses taotluses ettenähtud tingimustel võimalik jätkata ning toetuse saaja esitab avalduse toetuse kasutamisest loobumise kohta. Samuti tunnistatakse toetuse eraldamise otsus kehtetuks, kui see tühistatakse toetuse tagasinõudmise otsusega.

Toetuse eraldamise otsuse kehtetuks tunnistamisel tuleb järgida proportsionaalsuse ja ärakuulamise nõudeid. Tahtlikult valeandmete esitamise tuvastamisel tolerants puudub, mis tähendab, et sellise asjaolu tuvastamisel tuleb toetuse eraldamise otsus kehtetuks tunnistada. Toetuse eraldamise otsuse kehtetuks tunnistamise ja määruse § 31 kohase toetuse tagasinõudmise otsuse tegemise vahe seisneb selles, et kehtetuks tunnistatakse see siis, kui taotlust ei oleks pidanud rahuldama või pärast toetuse eraldamise otsuse tegemist ilmneb asjaolu, mille tulemusel ei ole tegevusi võimalik või vajalik esialgu kavandatud mahus või viisil ellu viia, sh kui toetuse saaja ei taha enam tegevustele toetust. Toetuse tagasinõudmise otsus tehakse aga toetuse kasutamise tingimuste, nõuete või kohustuste rikkumise tõttu. Kui on selge, et toetust ei kasutata ära algses toetuse eraldamise otsuses nimetatud mahus, vormistatakse pigem otsuse muutmise otsus, kuid võib vormistada ka osaliselt kehtetuks tunnistamise otsuse. Kui esialgu määratud toetus jääb eeldatavasti kasutamata, tuleks määratud toetuse summat selle võrra vähendada juba tegevuste elluviimise ajal.

Lõikes 2 on sätestatud, et kui toetuse eraldamise otsus tunnistatakse kehtetuks, peab toetuse saaja õigusliku aluseta saadud toetuse tagastama toetuse andjale.

7. peatükk „Toetuste maksmine ning aruandlus ja toetuste tagasinõudmine“

Paragrahviga 26 sätestatakse toetuse maksmise tingimused.

Lõikega 1 sätestatakse, et toetus makstakse välja 14 tööpäeva jooksul pärast toetuse eraldamise otsuse tegemist, kui toetuse eraldamise otsusest või määrusest ei tulene teisiti (nt lõikes 2 sätestatud juhul). Kõik toetused makstakse üldjuhul välja ettemaksena, kuid toetuse eraldamise otsusega võib ette näha ka toetuse osade kaupa maksmist.

Lõikes 2 kehtestatakse toetuse väljamaksmise erisus maakonna spordiliidu toetuse osas. Käesoleva sätte järgi makstakse kuni 50% maakonna spordiliidu toetusest välja 14 tööpäeva jooksul toetuse eraldamise otsustamisest arvates, kuid mitte varem kui toetuse kasutamise kalendriaasta 5. jaanuaril. Toetuse ülejäänud osa makstakse välja pärast määruse § 30 lõikes 7 nimetatud andmete laekumist, kuid mitte varem kui toetuse kasutamise kalendriaasta 1. mail ja mitte hiljem kui sama aasta 15. novembril.

Selline väljamakse erisus on vajalik, et oleks võimalik veenduda, kas kohalikud omavalitsused on maakonna spordiliite rahastanud kokkulepitud ja määruse § 14 lõikes 4 sätestatud mahus.

Lõikes 3 sätestatakse, et rahvusvahelise suurvõistluse korraldamise ning spordivaldkonna partnerorganisatsiooni järgnevate kalendriaastate toetus makstakse toetuse saajale 14 tööpäeva jooksul pärast vastava kalendriaasta toetuse eraldamise otsuse tegemist, võttes aluseks käesoleva määruse § 16 lõikes 6 nimetatud komisjoni ettepaneku, ning tingimusel, et toetuse andja on käesoleva määruse § 30 lõikes 6 nimetatud vahearuanne kinnitanud ja toetuse saaja vastab endiselt käesoleva määruse §-s 8 sätestatud tingimustele.

Rahvusvahelise suurvõistluse korraldamise toetust võib taotleda maksimaalselt kuueks ja spordivaldkonna partnerorganisatsiooni toetust neljaks kalendriaastaks. Toetust eraldatakse aga iga kalendriaasta kaupa eraldi, lähtudes riigieelarve seadusest. Otsused tehakse komisjoni ettepaneku alusel (komisjon märgib oma ettepanekus, milline summa kalendriaastate lõikes toetuse saajale eraldada) ja võttes arvesse toetuse saaja poolt vahearuandes esitatud andmeid. See tähendab muu hulgas seda, et juhul, kui toetust on taotletud pikemaks perioodiks, kui üks kalendriaasta, tuleb määruse § 30 lõike 6 kohaselt igal aastal esitada toetuse kasutamise vahearuanne ning uus toetuse eraldamise otsus ja sellega kaasnev väljamakse tehakse alles pärast nimetatud kohustuse täitmist.

Paragrahviga 27 kehtestatakse nõue, mille kohaselt sõlmitakse spordivaldkonna partnerorganisatsiooni toetuse kasutamiseks leping. Teiste sporditoetuste kasutamiseks lepingut ei sõlmita, nende puhul on kõik toetuse andja ja saaja õigused ja kohustused sätestatud toetuse eraldamise otsuses ja määruses.

Lõike 1 kohaselt sõlmivad lepingu spordivaldkonna partnerorganisatsiooni toetuse kasutamise kohta toetuse andja ja toetuse saaja. Toetuse andja on Kultuuriministeerium ja toetuse saaja on organisatsioon, kellele on otsustatud toetust anda.

Lõikes 2 esitatakse sõlmitava lepingu sisu. Spordivaldkonna partnerorganisatsiooni toetuse kasutamise lepingus sätestatakse täiendavalt toetuse kasutamise eesmärk, eeldatavad tulemused koos tähtaegadega ja nende mõõtmiseks kasutavad indikaatorid, lepingupoolte õigused ja kohustused ning lepingu täitmise kohta aruande esitamise kord. Lepingu sõlmimine on vajalik, sest partnerorganisatsioonid on oma olemuselt ja tegevuselt väga erinevad ning ka Kultuuriministeeriumi ootused neile riigi strateegiliste spordieesmärkide täitmiseks võivad mõnevõrra erineda ning võib olla vajalik kehtestada lisatingimusi just konkreetsele partnerile toetuse andmiseks.

Paragrahviga 28 kehtestatakse rahvusvahelise spordisündmuse mõju analüüsi koostamise kohustus.

Lõike 1 kohaselt esitab rahvusvahelise spordisündmuse korraldamise toetuse saaja, kellele eraldati toetust vähemalt 65 000 eurot, nelja kuu jooksul pärast sündmuse toimumist toetuse andjale sündmuse sotsiaal-majandusliku mõju analüüsi. Sotsiaal-majandusliku mõju analüüsis kirjeldatakse spordisündmuste mõju Eesti turismisektorile, regionaalarengule, Eesti kuvandi loomisele maailmas ja mõju majandusele, sh otsest maksulaekumise suurust välismaalaste kulutustelt.

Lõikes 2 sätestatakse, et toetuse taotleja võib rahvusvahelise spordisündmuse mõju analüüsi kulu lisada projekti eelarvesse.

Paragrahvi 29 järgi on rahvusvahelise suurvõistluse korraldamise toetuse saaja kohustatud esitama rahvusvahelise suurvõistluse majandusliku mõju analüüsi ja meediaraporti.

Lõike 1 kohaselt esitab rahvusvahelise suurvõistluse korraldamise toetuse saaja viie kuu jooksul pärast võistluse toimumist toetuse andjale võistluse majandusliku mõju analüüsi ja meediaraporti. Majandusliku mõju analüüs ja meediaraport peavad tõendama taotluses esitatud eesmärkide saavutamist. Majandusliku mõju analüüsi ja meediaraporti täpsema sisu kohta annab toetuse andja teavet taotlusvooru menetlemise käigus.

Lõikes 2 on sätestatud lisatingimus, mille kohaselt esitab toetuse saaja lõikes 1 nimetatud analüüsi ka muu võistluse (abikõlblik kulu määruse § 12 lõike 3 järgi) korraldamise kohta. Lõikes 2 on sätestatud, et kui taotleja on taotlenud toetust käesoleva määruse § 12 lõikes 3 nimetatud muu võistluse kulude katmiseks, esitab toetuse saaja viie kuu jooksul pärast muu võistluse toimumist toetuse andjale võistluse majandusliku mõju analüüsi ja meediaraporti. Majandusliku mõju analüüs ja meediaraport peavad tõendama taotluses esitatud eesmärkide saavutamist. Majandusliku mõju analüüsi ja meediaraporti täpsema sisu kohta annab toetuse andja teavet taotlusvooru menetlemise käigus.

Lõike 3 kohaselt võib toetuse taotleja eeltoodud lõigetes 1 ja 2 nimetatud analüüsides kulud lisada projekti eelarvesse. Sarnane säte kehtib ka rahvusvahelise spordisündmuse korraldamise toetuse kohta ja on esitatud määruse § 28 lõikes 2.

Paragrahvis 30 kehtestatakse toetuse kasutamise seotud aruande esitamise põhimõtted.

Lõikega 1 sätestatakse toetuse saajale aruande esitamise kohustus ja kirjeldatakse, millised andmed tuleb aruandes esitada. Esitada tuleb ülevaade toetuse saaja eelarve tulude ja kulude prognoosi täitmisest, ülevaade määratud toetuse summa kasutamisest, ülevaade elluviidud ja elluviimata jäänud tegevustest, täidetud ja täitmata jäänud eesmärkidest ja tulemustest koos põhjendustega ning muud aruandevormil nõutud andmed.

Lõike 2 kohaselt esitab spordialaliidu toetuse saaja toetuse kasutamise aruandes peale lõikes 1 toodud andmete ülevaade spordikohtunike tegevuse arendamisest ja spordikohtunike tasustamise andmed, et kontrollida spordikohtunike tegevuse arendamise toetuse eesmärgipärast kasutamist.

Lõike 3 kohaselt esitab maakonna spordiliidu toetuse saaja toetuse kasutamise aruandes lisaks lõikes 1 toodud andmetele maakonna spordiliidu korraldatud maakonna meistrivõistluste, koolisportide ürituste ning liikumisharrastuse võistluste, ürituste või sarja osaluskordade tabeli. Osaluskordade tabelis on kirjeldatud, kui palju inimesi osales maakonna spordiliidu osalusel korraldatud tegevustes. Sealhulgas tuleb tabelis eraldi märkida, kui palju inimesi osales koolisportide üritustel, kui palju inimesi osales liikumisharrastuse üritustel/sarjades ja kui palju maakonna meistrivõistlustel. Andmed on vajalikud, et teada saada, kui paljud inimesed saavad maakonna spordiliidu tegevustest osa ja teha vajaduse korral andmetele tuginevaid muudatusi spordipoliitikas.

Lõigetega 4 ja 5 sätestatakse aruande esitamise tähtaeg. Spordialaliidu toetuse, maakonna spordiliidu toetuse ja spordivaldkonna partnerorganisatsiooni toetuse kasutamise aruanne tuleb esitada toetuse andja kinnitatud vormil toetuse kasutamise kalendriaastale järgneva aasta 20. veebruariks. Spordivaldkonna partnerorganisatsiooni toetuse saajad esitavad toetuse kasutamise lõpparuande pärast tegevuste elluviimise perioodi lõppemist ehk viimase toetuse kasutamise kalendriaastale järgneva 20. veebruariks. Iga kalendriaasta kohta tuleb esitada ka määruse § 30 lõike 6 kohaselt vahearuanne. Võrreldes kehtiva määrusega on aruande tähtaeg toodud raamatupidamislikel põhjustel 31. märtsilt 20. veebruariks. Toetuse eraldamise otsusega võib samas näha ette lühema või pikema perioodi aruande esitamiseks. Rahvusvahelise spordisündmuse korraldamise toetuse ja rahvusvahelise suurvõistluse korraldamise toetuse saaja esitab aruande toetuse andjale e-keskkonna

kaudu 30 kalendripäeva jooksul pärast projekti perioodi lõppemist, kui toetuse eraldamise otsusest ei tulene teisiti.

Lõikes 6 sätestatakse, et rahvusvahelise suurvõistluse korraldamise toetuse ja spordivaldkonna partnerorganisatsiooni toetuse saaja esitab toetuse andjale iga kalendriaasta kohta toetuse kasutamise vahearuande toetuse kasutamise kalendriaastale järgneva aasta 20. veebruariks, kui toetuse eraldamise otsusest ei tulene teisiti. Koos vahearuandega esitab toetuse saaja toetuse andjale teabe selle kohta, kas taotluses toodud tegevused ja kulud on muutunud ja selgitused muudatuste kohta. Toetuse andjal on õigus keelduda taotluse muutmisest juhul, kui soovitud muudatus seab kahtluse alla taotlusvooru eesmärkide ja oodatavate tulemuste saavutamise või kavandatavate tegevuste lõpetamise tegevuste või projekti elluviimise perioodil.

Rahvusvahelise suurvõistluse toetust võib määruse § 9 lõike 3 kohaselt taotleda kuni kuueks kalendriaastaks. Spordivaldkonna partnerorganisatsiooni toetust taotletakse määruse § 9 lõike 2 kohaselt taotleda neljaks kalendriaastaks. Sellistel juhtudel teeb toetuse andja määruse § 22 lõike 4 kohaselt toetuse eraldamise otsuse iga kalendriaasta kohta eraldi, arvestades komisjoni ettepanekut. See aga tähendab, et taotluse esitamise ja komisjoni ettepaneku tegemise ning toetuse eraldamise otsuse tegemise vahele võib jääda mitme aasta pikkune ajavahemik. Seetõttu on vajalik, et ka vahepealsel perioodil esitaks toetuse saaja vahearuande juba eraldatud toetuse kasutamise kohta ja ühtlasi kinnitaks, et järgnevate kalendriaastate tegevused ja kulud ei ole muutunud. Muudatuste korral tuleb nendest toetuse andjat teavitada, kes otsustab kaalutlusõiguse alusel ja taotlusvooru eesmärki silmas pidades, kas muudatusi arvestada ja aktsepteerida. Muudatustest teavitamine on oluline selleks, et toetuse andjal oleks võimalikult ajakohane teave projekti või tegevuste elluviimise kohta.

Lõikes 7 sätestatakse, et maakonna spordiliidu toetuse saaja peab hiljemalt toetuse kasutamise kalendriaasta 31. oktoobriks esitama toetuse andjale andmed maakonna kohaliku omavalitsuse üksuste, nende liidu või maakondliku arenduskeskuse tegeliku või eeldatava rahalise panuse kohta maakonna spordiliidu tegevusse toetuse kasutamise kalendriaastal. Eeldatava panuse kohta esitab toetuse saaja info siis, kui 31. oktoobri seisuga ei ole veel kogu KOV-i toetus välja makstud. See nõue on vajalik, et järgida määruse § 14 lõikes 4 sätestatud nõude täitmist. Kui selgub, et maakonna spordiliidu toetus on rohkem kui 85% võrra suurem KOV-i toetusest maakonna spordiliidu tegevusse toetuse kasutamise kalendriaastal, võib toetuse andja muuta toetuse eraldamise otsust määruse § 24 lõike 5 järgi ning teeb vajaduse korral toetuse tagasinõudmise otsuse.

Lõikes 8 rõhutatakse, et toetuse saaja peab koos aruandega tagastama toetuse kasutamata jäägi.

Lõikes 9 sätestatakse toetuse andjale aruande menetlustähtaeg.

Lõikega 10 antakse toetuse saajale võimalus aruande esitamise tähtaega põhjendatud juhtudel avalduse alusel pikendada

Lõikes 11 nimetatakse asjaolud, mida toetuse andja aruande menetlemise käigus kontrollib. Toetuse andja kontrollib aruannet kooskõlas taotlusvooru eesmärgiga.

Lõikes 12 sätestatakse, et aruande menetlemise käigus on toetuse andjal õigus küsida toetuse kasutamise kuludokumente.

Lõikes 13 sätestatakse, et toetuse andja võib juhul, kui aruande läbivaatamise käigus selgub, et aruandes esinevad puudused, küsida toetuse saajalt selgitusi ja lisadokumente aruandes esitatud andmete kohta või nõuda aruande täiendamist ehk puuduste kõrvaldamist. Puuduste kõrvaldamiseks

võib toetuse andja toetuse saajale anda kuni seitse tööpäeva, mille võrra aruande menetlustähtaeg pikeneb. Kui puudus kõrvaldatakse, loetakse puudusega seotud nõue täidetuks.

Lõigetes 14 ja 15 sätestatakse aruande kinnitamata jätmise ja sellest teavitamise alused.

Lõikega 16 täpsustatakse, et aruande esitamist ei nõuta Team Estonia olümpiaettevalmistustoetuse saajalt, sest tegu on konkreetse sportlase ettevalmistustoetusega, mille puhul ei ole aruande esitamine taotlusvooru eesmärgi saavutamiseks vajalik.

Paragrahviga 31 reguleeritakse toetuse tagasinõudmise otsuse tegemist ja toetuse tagasimaksmist nimetatud otsuse alusel.

Lõikes 1 sätestatakse, millal tehakse otsus toetuse osalise või täieliku tagasinõudmise kohta ehk esitatakse toetuse tagasinõudmise alused. Määrusega lisatakse vastavasse sättesse varem kehtinud määruse § 24 lõikes 6 toodud tagasinõude alused ja täpsustatakse neid, et kõik toetuse tagasinõudmise alused oleksid ühetaoliselt ühes sättes kehtestatud. Nimetatud alused on sätestatud punktides 12 ja 13 ning kehtivad vaid nendele toetuse saajatele, kes on spordiorganisatsioonid SpS § 4 tähenduses.

Lõike 2 kohaselt, ei tehta toetuse tagasinõudmise otsust kui puudus kõrvaldatakse või kohustus või nõue täidetakse või kui toetuse saaja ise avastas ja teatas toetuse andjale, et talle on hüvitatud mitteabikõlblik kulu ning tagastas selle toetuse andjale ehk täidetud on kõik toetuse vabatahtliku tagastamise tingimused.

Lõike 3 kohaselt peab toetuse saaja tagastama toetuse selle tagasinõudmise otsuses sätestatud ajaks. Toetuse saaja peab toetuse tagasi maksma toetuse tagasinõudmise otsuses näidatud summas ja tähtajaks. Kui toetuse tagasinõudmise otsuse sisuks on kogu toetus tagastada, tuleb toetuse eraldamise otsus tunnistada kehtetuks. Seda seetõttu, et kui määratud toetust toetuse tagasinõudmise otsuse tõttu saada ei ole, lõpevad toetuse eraldamise otsuse kehtetuks tunnistamisel ka toetuse saaja muud kohustused, näiteks kohustus viia toetatavad tegevused lõpuni. Toetuse tagasinõudmise otsus kui haldusakt hakkab HMS-i § 61 lõike 1 järgi kehtima alates selle teatavaks tegemisest või kättetoimetamisest koostoimes HMS-i § 62 lõike 2 punktiga 2, mille kohaselt tuleb haldusakt teha menetlusosalisele kättetoimetamisega teatavaks, kui varasem haldusakt tunnistatakse kehtetuks või seda muudetakse.

Enne toetuse tagasinõudmise otsuse tegemist tuleb toetuse saajale anda võimalus asjaolusid selgitada ehk ta HMS-i kohaselt ära kuulata. Sellega tagatakse, et toetuse saaja on tema suhtes käimas olevast menetlusest teadlik ning ta on saanud otsustamisel teadaolevaid asjaolusid selgitada ja toetuse andja on saanud neid otsuse tegemisel arvesse võtta.

Lõike 4 kohaselt võib toetuse tagasinõudmise otsuse teha kolme aasta jooksul alates toetuse saaja viimase kohustuse täitmise lõppemisest, välja arvatud ebaseadusliku riigiabi korral. Sellisel juhul võib toetuse tagasinõudmise otsuse teha kümne aasta jooksul pärast toetuse saajale toetuse eraldamist. Ebaseaduslikuks riigiabiks loetakse nõukogu määruse (EL) nr 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (kodifitseeritud tekst) (ELT L 248, 24.09.2015, lk 9–29), artikli 1 punktis f nimetatud abi. Riigiabi väärkasutamiseks loetakse nõukogu määruse (EL) nr 2015/1589 artikli 1 punktis g sätestatud. Ebaseaduslik riigiabi on uus abi, mis ei ole eraldatud kooskõlas riigiabi reeglitega. Väärkasutatud abi on abi, mida ei ole kasutatud kooskõlas toetuse andmise tingimuste ja toetuse eraldamise otsusega.

Ebaseadusliku riigiabi korral tuleb toetus tagasi maksta koos intressiga toetuse väljamaksmisest arvates vastavalt nõukogu määruse (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (EÜT L 83, 27.03.1999, lk 1–9), artikli 14 lõikega 2, mille rakendamissätted on komisjoni määruse nr 794/2004, millega rakendatakse nõukogu määrust (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (EÜT L 83, 27.03.1999, lk 1–9), artiklites 9–11.

Toetuse saaja turupositsiooni taastamiseks tuleb toetus tagastada koos liitintressiga ehk eelneval aastal kogunenud intressilt tuleb samuti tasuda intressi, mille rakendamise nõue tuleneb Euroopa Komisjoni määruse (EÜ) nr 794/2004 artiklist 11. Aluseks tuleb võtta toetuse maksmise ajal rakendatud Euroopa Liidu Teatajas avaldatud intressimäär. Toetust saanud toetatavate tegevuste puhul tuleb ebaseaduslik riigiabi seega tagastada liitintressiga alates päevast, kui ebaseaduslik abi maksti, ning intressi määraks tuleb võtta komisjoni riigiabi viite- ja diskontomäär. Liitintressi tuleb maksta kuni toetuse tagasimaksmiseni.

Lõike 5 kohaselt tuleb ebaseadusliku riigiabi korral toetus tagasi maksta koos intressiga toetuse väljamaksmisest arvates vastavalt Nõukogu määruse (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (EÜT L 83, 27.03.1999, lk 1–9), artikli 14 lõikele 2, mille rakendamissätted on Komisjoni määruse nr 794/2004, millega rakendatakse nõukogu määrust (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (EÜT L 83, 27.03.1999, lk 1–9), artiklites 9–11. Toetuse saaja turupositsiooni taastamiseks tuleb toetus tagastada koos liitintressiga ehk eelneval aastal kogunenud intressilt tuleb samuti tasuda intressi, mille rakendamise nõue tuleneb Euroopa Komisjoni määruse (EÜ) nr 794/2004 artiklist 11. Aluseks tuleb võtta toetuse maksmise ajal rakendatud Euroopa Liidu Teatajas avaldatud intressimäär. Toetust saanud toetatavate tegevuste puhul tuleb ebaseaduslik riigiabi seega tagastada liitintressiga alates päevast, kui ebaseaduslik abi maksti, ning intressi määraks tuleb võtta komisjoni riigiabi viite- ja diskontomäär. Liitintressi tuleb maksta kuni toetuse tagasimaksmiseni.

Lõikes 6 on sätestatud, et kui toetuse tagasinõudmise otsuse alusel kuuluks tagasinõudmisele toetus suurusega kuni 500 eurot, jäetakse toetuse tagasinõudmise otsus tegemata.

Lõike 7 kohaselt, kui toetuse andjal ei ole võimalik realselt rikkumise rahalise mõju suurust hinnata, võib ta kaalutlusõigusele tuginedes vähendada toetust protsentuaalselt rikkumise raskusega.

Lõigetega 8 ja 9 sätestatakse, et põhjendatud juhul võib toetuse saaja taotleda toetuse tagasimaksmise ajatamist, kui korraka maksmine seab toetuse saaja olulisel määral makseraskustesse. Toetuse saaja võib taotleda tagasinõude ajatamist kümne tööpäeva jooksul toetuse tagasinõudmise otsuse kättesaamisest arvates. Ajatamise taotluses tuleb esitada ajatamise vajaduse põhjendus ja soovitud ajatamise kava.

Lõigete 10 ja 11 kohaselt on toetuse andjal ajatamise taotluse menetluseks ette nähtud kümne tööpäeva, kuid põhjendatud juhul võib ajatamise taotluse menetlust pikendada mõistliku aja võrra, teavitades sellest toetuse saajat. Tagasimaksmise perioodi määrab toetuse andja, kuid see ei saa olla pikem kui neli kuud.

Lõike 12 kohaselt võib toetuse andja ajatamise taotluse rahuldamise või rahuldamata jätmise otsuse teha ka koos toetuse tagasinõudmise otsusega ning otsusest teavitatakse toetuse saajat e-keskkonna kaudu või tähtkirjaga posti teel.

Lõike 13 kohaselt on toetuse andjal õigus tühistada toetuse osadena tagasimaksmise võimaldamise otsus ehk ajatamisotsus, kui toetuse saaja ei pea kinni tagasimaksmise ajakavast. Toetuse saaja peab toetuse tagastama 30 kalendripäeva jooksul ajatamisotsuse kehtetuks tunnistamisest.

Lõikes 14 on sätestatud, et kui tagasimaksmisele kuuluvat toetust tagasi ei maksta, võib toetuse andja nõuda üleantud rahalisi vahendeid tagasi HMS-i § 69 lõike 1 ja võlaõigusseaduse § 1028 alusel (alusetu rikastumise sätete alusel). See tähendab, et toetuse tagasinõudmise otsus on täidetav üksnes tsiviilkohtu kaudu.

8. peatükk „Toetuse saaja ja toetuse andja õigused ja kohustused“

Paragrahviga 32 kehtestatakse toetuse saaja kohustused, mis rakenduvad alates toetuse eraldamise otsuse jõustumisest.

Punkti 1 kohaselt peab toetuse saaja viima tegevused ellu heakskiidetud taotluse kohaselt ehk seal nimetatud eesmärkidel kavandatud tegevuste abil ja saavutama tema enda kavandatud tulemused.

Punkti 2 kohaselt on toetuse saajal kohustus, mis hõlmab üldist korrektsust teabe ja aruannete esitamisel, sealhulgas ettenähtud vorminõuete järgimist, arusaadavate selgituste andmist, õigete andmete ja nõutud dokumentide tähtaegset esitamist.

Punkti 3 kohaselt peab toetuse saaja järgima teenuste ostmisel RHS-i põhimõtteid ka siis, kui ta ei ole hankija RHS-i tähenduses. Kui ta seda ei ole, peab ta tõendama, et toetuse eest tehtavate tegevuste elluviimiseks vajalike üheliigiliste ostude või teenuste maksumuse kujunemisel on järgitud RHS-i §-s 3 sätestatud nõudeid. RHS-i tähenduses mittehankijate kohustust ühtlustatakse RHS-i tähenduses hankijate kohustusega, sest mõlemal juhul on tegemist avaliku ressursi kasutamisega. Toetuse saaja peab võtma vähemalt kolm võrreldavat hinnapakkumist tehingute puhul, mille maksumus on ilma käibemaksuta võrdne 10 000 euroga või ületab seda.

Punkti 4 kohaselt tuleb toetuse saajal järgida vähese tähtsusega abi andmise reegleid, kui toetuse kujul on tegemist sellise abi saamisega. Nimetatud reeglitest tuleneva kohustuse rikkumine võib kaasa tuua toetuse vähendamise ja toetuse tagasinõudmise, sest see kujutaks endast toetuse kasutamise seotud Euroopa Liidu õigusaktide, sealhulgas Euroopa Liidu huvide rikkumist.

Punkti 5 kohaselt on toetuse saajal kohustus säilitada toetuse taotlemist ja kulu abikõlblikkust tõendavaid dokumente ning muid tõendeid raamatupidamisseaduses kehtestatud tingimuste kohaselt.

Punkti 6 kohaselt on toetuse saajal kohustus säilitada toetuse taotlemist ja kulu abikõlblikkust tõendavaid dokumente ning muid tõendeid kümme aastat alates toetuse saamisest, kui toetust anti vähese tähtsusega abina. See tähendab, et kui vähese tähtsusega abi reeglitest tuleneb pikem dokumentide või andmete säilitamise kohustus, tuleb nende dokumentide säilitamisel järgida raamatupidamisseadusest pikemaid tähtaegu.

Punkti 7 kohaselt peab toetuse saaja tagama, et lähtutakse usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõttest, mida tuleb rakendada ka finantsandmete kajastamisel. Finantsandmed, st kulud ja nende maksumus peavad olema üheselt eristatavad, sealjuures see, millised neist on käsitletavad abikõlblikena. Nimetatud kohustuse rikkumine võib kaasa tuua toetuse tagasinõudmise otsuse, sest võib tekkida kahtlus, et kogu tegevustega seotud finantsteave ei ole tuvastatav ehk ei ole usaldusväärne.

Punkti 8 kohaselt peab toetuse saaja teavitama viivitamata kirjalikult toetuse andjat taotluses esitatud või tegevuste elluviimisega seotud andmete muutumisest. Toetuse andja hindab saadud teabe alusel, kas tegevuste rakendamistingimused või toetuse andmise eeldused on endised või vajab toetuse eraldamise otsus muutmist. Toetuse saaja peab taotlema nõusolekut toetuse kasutamise tingimuste, sealhulgas tegevuste, tulemuste, eelarve ja tähtaegade muutmiseks, kui muudatus eeldab toetuse eraldamise otsuse muutmist.

Punkti 9 kohaselt peab toetuse saaja tähtaegselt tagastama koos aruandega toetuse kasutamata jäägi ja toetuse tagasinõudmise otsuse kohase toetuse.

Punkti 10 kohaselt peab toetuse saaja aitama kaasa toetuse andja kontrollitegevusele, sest eelkõige on toetuse saaja kohustatud tõendama kulude abikõlblikkust ning esitatud teabe õigsust või paikapidavust, sealhulgas peab toetuse saaja esitama asjakohased raamatupidamis- ja pangadokumendid, lepingud ja juhtimisotsused, et veenda toetuse andjat, et tegemist ei ole pettuse ega topeltfinantseerimisega ning täiendavat tuluallikat ei ole tekkinud. Nimetatud kohustuse rikkumine võib kaasa tuua toetuse vähendamise ja toetuse tagasinõudmise eelkõige seetõttu, et kulu abikõlblikkuses või kohustuste täitmises ei saa veenduda.

Punkti 11 kohaselt peab toetuse saaja täitma ka muid kohalduvates õigusaktides sätestatud kohustusi.

Paragrahviga 33 kehtestatakse toetuse saaja õigused.

Punkti 1 kohaselt on toetuse saajal õigus saada toetuse andjalt teavet ja nõuandeid, mis on seotud toetuse kasutamist puudutavates õigusaktides sätestatud nõuete ja toetuse saaja kohustustega. Toetuse saaja võib pöörduda toetuse andja poole, et saada juhiseid tegevuste nõuetekohaseks elluviimiseks, sealhulgas eelhinnangut kavandatavatele muudatustele, selgitusi kulude abikõlblikkuse ja muude määruses sätestatud tingimuste kohta jms.

Punktis 2 sätestatakse, et toetuse saajal on õigus toetusest igal ajal loobuda ja toetus tagastada.

Punkti 3 kohaselt on toetuse saajal õigus arvamuse ja vastuväidete ärakuulamisele HMS-i §-is 40 sätestatud juhtudel. Ärakuulamisõigus haldusmenetluses eeldab, et puudutatud isikul on võimalik oma arvamust asjassepuutuvas küsimuses piisavalt selgitada ja vajaduse korral võtta seisukoht dokumentide suhtes, mille haldusorgan on tema asja menetlemise käigus esitanud.

Paragrahviga 34 kehtestatakse toetuse andja kohustused.

Punktiga 1 rõhutatakse toetuse andja kohustust edastada taotlejale või toetuse saajale käesoleva määrusega reguleeritud otsused ettenähtud tähtaja jooksul.

Punktiga 2 kehtestatakse toetuse andjale kohustus järgida vähese tähtsusega abi andmise korral konkurentsiseaduse 6. peatükist tulenevaid kohustusi. Nimetatud peatükk kehtestab vähese tähtsusega abi andmise reeglid.

Punkti 3 kohaselt on toetuse andjal kohustus säilitada toetuse taotlemise ja andmisega seotud tõendeid kümme aastat toetuse eraldamise otsuse tegemisest arvates.

Punkti 4 kohaselt on toetuse andjal kohustus kontrollida tegevuste elluviimist, sealhulgas vaadata läbi aruandeid.

Punkti 5 kohaselt on toetuse andjal kohustus koostada taotlus- ja aruandevormid ning asjakohased juhendmaterjalid ja teha need taotlejale / toetuse saajale kättesaadavaks.

Punkti 6 kohaselt peab toetuse andja kas omal või toetuse saaja algatusel selgitama toetuse andmist ja kasutamist puudutavaid reegleid ning teavitama toetuse saajat viivitamata reeglites toimunud muudatustest.

Punkti 7 kohaselt kohustub toetuse andja tegema muid toiminguid, mis tulenevad määruses ja kohalduvatest õigusaktidest.

Paragrahviga 35 kehtestatakse toetuse andja õigused.

Punktidega 1 ja 2 sätestatakse toetuse andja õigus kontrollida tegevuste elluviimist ja nõuda asjakohaste täiendavate andmete esitamist.

Punktis 3 sätestatakse, et toetuse andja võib vähendada toetuse suurust, kui tegevuste maksumus väheneb või kui Kultuuriministeeriumi eelarves toimuvad muutused. Selle õiguse sätestamine on oluline eelkõige mitmeks aastaks taotletavate toetuste puhul, kus toetus makstakse välja iga kalendriaasta kohta eraldi tuginedes ühele komisjoni ettepanekule. Sellisel juhul peab jääma toetuse andjale võimalus eelarvelistel põhjustel mitte arvestada komisjoni ettepanekus toodud toetuse summat.

Punkti 4 kohaselt on toetuse andjal õigus tunnistada toetuse eraldamise otsus kehtetuks ja/või teha toetuse tagasinõudmise otsus (sisuliselt toetuse vähendamise või tühistamise otsuseid) ning muid määruses sätestatud otsuseid.

9. peatükk „Preemia määramine rahvusvahelisel tiitlivõistlusel medali võitnud sportlasele ja tema treenerile“

Uue regulatsiooniga kehtestatakse ühtne ja selge kord, mille alusel tunnustatakse Eesti sportlasi ja nende treenereid silmapaistvate tulemuste eest rahvusvahelistel tiitlivõistlustel. Määruses sätestatakse nii preemiate määramise tingimused, preemiate suuruse kehtestamise põhimõtted kui ka preemiate maksmise ja tagasinõudmise kord, arvestades rahvusliku olümpiakomitee varasemat praktikat. Riiklikul tasandil sportlaste ja nende treenerite tunnustamine aitab tõsta motivatsiooni, väärtustada saavutussporti, kui osa riigi rahvusvahelisest kuvandist, tugevdada spordialade võrdsust ja läbipaistvust premeerimisel ning tõsta usaldust premeerimissüsteemi vastu, vältides ebavõrdset kohtlemist.

Paragrahvis 36 sätestatakse, et preemia määrab rahvuslik olümpiakomitee. 20.07.2025. a jõustunud SpS § 9 lõikes 4 on sätestatud, et valdkonna eest vastutav minister võib halduslepingu alusel volitada rahvusvahelisel tiitlivõistlusel medali võitnud sportlasele ja tema treenerile preemiat määrama ja seda tagasi nõudma rahvuslikku olümpiakomiteed. Eesti Olümpiakomitee premeerib rahvusvahelistel tiitlivõistlustel edukalt esinenud sportlasi ja nende treenereid alates 01.04.2014, mistõttu volitatakse see ülesanne ka edaspidi neile.

Paragrahv 37 kehtestab preemia määramise põhimõtted.

Lõike 1 kohaselt määratakse preemia määratakse rahvusvahelistel tiitlivõistlustel medali võitmise eest spordialal või distsipliinil, mida esindav Eesti spordialaliit kuulub rahvuslikku olümpiakomiteesse. Preemia määratakse füüsilisele isikule.

Lõike 2 kohaselt käsitletakse rahvusvahelise tiitlivõistlusena olümpiamänge, täiskasvanute, juunioride ja U23 maailmameistrivõistlusi ja täiskasvanute, juunioride ja U23 Euroopa meistrivõistlusi. Preemia määramise aluseks on valitud tiitlivõistlused, mis esindavad rahvusvahelist kõrgemat sportlikku taset, mille tulemused on võrreldavad ja rahvusvaheliselt tunnustatud. Lisaks täiskasvanutele on eesmärk tunnustada ka järelkasvu, et motiveerida juuniorisportlaseid püüdlema tipptasemel saavutuste poole täiskasvanute tiitlivõistlustel.

Lõike 3 kohaselt võib põhjendatud juhtudel määrata preemia ka lõikes 2 nimetamata rahvusvaheliste kõrgetasemeliste võistluste (nt tennise suurturniirid, jalgrattaspordi velotuurid) silmapaistvate tulemuste eest. Antud säte annab paindlikkuse preemia määramiseks uute või erandlike olukordade puhul või rahvusvaheliselt suurt tähelepanu saavatel võistlustel, kus sportlane ja tema treener vääriks riiklikku tunnustust, kuid mis ei ole regulatsiooni kehtestamise ajal teada.

Lõike 4 kohaselt kehtestab preemiate suurused tulemuste raames rahvuslik olümpiakomitee täitevkomitee otsusega, mis avalikustatakse rahvusliku olümpiakomitee kodulehel. Otsuse tegemisel võetakse arvesse võistluse sportlikku taset. See võimaldab hoida süsteemi ajakohasena ja reageerida vajadusel spordimaailmas toimuvatele muudatustele.

Lõikes 5 sätestatakse, et olümpiamängude programmi kuuluvatel spordialadel ja distsipliinidel premeeritakse kuld-, hõbe- või pronksmedali võitnud sportlast ja tema treenerit. Kui sportlane võidab medali Euroopa või maailmameistrivõistlusel, kus on esindatud vähem kui 6 riiki või 10 võistlejat, siis vähendatakse preemia suurust 50% võrra. Erisus tehakse selleks, et vältida preemiate määramist väikese osalejate arvuga võistluste puhul, kus konkurents medalile on väiksem nii osalevate riikide kui sportlaste arvult.

Lõikes 6 sätestatakse, et olümpiamängude programmi mittekuuluvatel spordialadel ja distsipliinidel premeeritakse kuldmedali võitnud sportlast ja tema treenerit. Kui võistlusel on esindatud vähem kui 6 riiki või 8 võistlejat, siis preemiat ei määrata. Ka antud erisus on seotud sellega, et preemia määrataks vaid suurema osalejatega ja konkurentsi olemasolul.

Lõikes 7 kehtestatakse võistkondade premeerimise põhimõtted. Sätestatakse, et kaheliikmelise võistkonna puhul jagatakse medali eest ette nähtud preemiasumma kahe sportlase vahel ning kolme ja enama liikmega võistkonnale määratakse kahekordne preemiasumma, mis jagatakse sportlaste arvuga. Erisus on vajalik, et suuremate võistkondade liikmete preemiasummad oleksid võrreldavad individuaalsportlastele määratud summadega.

Lõikes 8 kehtestatakse treenerile preemia määramise põhimõtted:

- 1) preemia suurus on kuni 50% medali võitnud sportlase preemia suurusest;
- 2) preemia määratakse kehtivat treeneri kutsetunnistust omavale treenerile;
- 3) võistkonna treeneri või treenerite puhul preemia summat vastavalt käesoleva paragrahvi lõikele 7 ei suurendata ega jagata;
- 4) mitme treeneri puhul jagatakse medali eest ette nähtud preemiasumma treenerite vahel vastavalt spordialaliidu ettepanekule.

Lõikes 9 sätestatakse, et välisriigi treeneri puhul, kelle koduriigis ei ole ühtset kutsestandardit võib teha käesoleva paragrahvi lõikes 8 punktis 2 toodud nõude rakendamisel erisusi. Erisus on vajalik, sest kõikides riikides ei ole sarnaselt Eestile kehtestatud ühtset treenerite kutsesüsteemi. Mitmeid Eesti sportlasi juhendavad välismaa treenerid, kellel ei ole kutsetunnistust. Erisuse tegemisel hindab

rahvuslik olümpiakomitee treeneri pädevust, varasemat kogemust, hariduse ja panust sportlase medalisse.

Paragrahv 38 sätestatakse preemia määramiseks ettepaneku esitamine.

Lõikes 1 sätestatakse, et tiitlivõistlustel medali võitnud sportlasele ja tema treenerile preemia määramiseks esitab spordiala esindav spordialaliit rahvuslikule olümpiakomiteele ettepaneku preemia määramiseks hiljemalt 60 päeva jooksul peale medali võitmist. Ettepanek esitatakse vabas vormis.

Lõikes 2 sätestatakse, millised andmed tuleb ettepanekus välja tuua. Ettepanekus esitatakse andmed sportlase, treeneri, võistluse ja tulemuse kohta. Mitme treeneri puhul esitatakse ettepanek preemiasumma jagamiseks treenerite vahel.

Lõike 3 kohaselt lisatakse ettepanekule sportlase ja treeneri arvelduskonto number.

Lõike 4 kohaselt on ettepaneku menetlustähtaeg, st tähtaeg, mille jooksul peab rahvuslik olümpiakomitee tegema preemia määramise või mittemääramise otsuse, 30 tööpäeva alates ettepaneku esitamisest.

Paragrahv 39 reguleerib preemia määramist. Rahvuslik olümpiakomitee teeb preemia määramise või määramata jätmise kohta otsuse spordialaliidu ettepaneku alusel ja lähtudes käesoleva määruse §-s 37 toodud põhimõtetest.

Paragrahv § 40 sätestab preemia maksmise ja tagasinõudmise korra.

Lõike 1 kohaselt makstakse preemia sportlase ja treeneri arvelduskontole.

Lõike 2 kohaselt kui dopinguvastane organisatsioon, rahvusvaheline spordiorganisatsioon, rahvuslik olümpiakomitee, rahvuslik paralümpiakomitee või spordialaliit on määranud preemia saajale karistuse spordiseaduse § 11 lõike 1 punktides 1 ja 2 nimetatud reeglite rikkumise eest, on rahvuslikul olümpiakomiteel õigus määratud preemia ühe aasta jooksul karistuse määramise otsuse jõustumisest arvates preemia saajalt tagasi nõuda.

Lõike 3 kohaselt tagastab preemia saaja preemia selle tagasinõudmise otsuses nimetatud tähtpäevaks.

Lõigetega 4-9 kehtestatakse preemia ajatamise regulatsioon. Ajatamine võib olla vajalik, sest preemiad võivad olla suured (näiteks maailmameistrivõistluste kuldmedal on 50 000 eurot ja Euroopa meistrivõistluste kuldmedal on 15 000 eurot) ja karistatud isikul ei ole võimalik kogu preemiat ühekorraga tagastada.

10. peatükk „Rakendussätted“

Paragrahv 41 on kirjeldatud määruse rakendamist.

Lõike 1 kohaselt rakendatakse määrust tagasiulatuvalt 2025. aasta 20. juulist. Sel kuupäeval jõustused spordiseaduse muudatused.

Lõike 2 kohaselt enne määruse jõustumist antud sporditoetuse kasutamisega seotud aruandlusele ning toetuse tagasinõudmisele ja -maksmisele kohaldatakse enne määruse jõustumist kehtinud tingimusi

ja korda. Seega näiteks 2023. aastal eraldatud toetuste aruandlusele kohaldub kultuuriministri 21. detsembri 2012. a määrus nr 12 „Riigieelarvest Kultuuriministeeriumile spordi toetamiseks eraldatud vahenditest antavate sporditoetuste liigid ning toetuse taotlemise, taotleja hindamise, toetuse määramise ja määramisest keeldumise tingimused ja kord“.

Määruse lisas „Spordialaliidu toetuse taotlejate hindamise kriteeriumid ja toetuse arvutamise kord“ on esitatud üksikasjalik ülevaade kriteeriumitest ja täiendavatest tingimustest, mida kasutatakse spordialaliitude riikliku toetuse jaotamisel.

2. Eelnõu vastavus Euroopa Liidu õigusele

Eelnõu vähese tähtsusega abi puudutavad sätted on Euroopa Liidu vastava regulatsiooniga kooskõlas.

3. Määruse mõjud

Spordiseaduse kohaselt korraldavad ja edendavad sporti riik, kohaliku omavalitsuse üksused ja spordiorganisatsioonid kogu rahva kehalise ja vaimse vormi, sportliku eluviisi, samuti noorte sportliku eneseteostuse eesmärgil. Kõnealune määrus on spordivaldkonna rahastamise alusdokument, milles on sätestatud spordi riikliku rahastamise põhimõtted. Hästi loetav, ajakohastatud ja asjakohane määrus lihtsustab spordiorganisatsioonidel spordi rahastamise põhimõtetest arusaamist ja seega peamise eesmärgi – spordi arendamise – saavutamist.

4. Määruse rakendamisega seotud tegevused, vajalikud kulud ja määruse rakendamise eeldatavad tulud

Määruse muutmisega ei kaasne lisakulusid ega tegevusi. Tiitlivõistlustel medali võitnud sportlaste ja nende treenerite premeerimiseks vajalikud vahendid on planeeritud Kultuuriministeeriumi eelarvesse ning rahvuslik olümpiakomitee on määranud täitevkomitee otsusega sarnastel tingimustel preemiaid juba alates 2014. aastast, mistõttu menetluse läbiviimiseks töökoormus ei suurene.

5. Määruse jõustumine

Määrus jõustub üldises korras ehk kolmandal päeval pärast Riigi Teatajas avaldamist.

6. Eelnõu kooskõlastamine, huvirühmade kaasamine ja avalik konsultatsioon

Võrreldes senikehtinud määrusega on käesolevasse määrusesse lisatud tiitlivõistluste preemiate määramise regulatsioon ning tehtud muud SpS muudatusega seotud vajalikud muudatused. Preemiate regulatsiooniga on sisuliselt üle võetud varem Eesti Olümpiakomitee täitevkomitee otsusega kehtinud kord. Määruses väljapakutud sõnastus on Eesti Olümpiakomiteega täiendavalt läbi räägitud ja kooskõlastatud.

2025. sügisel valmistatakse ette täiendavad määruse muudatused seoses spordialaliitude toetustega – need muudatused kooskõlastatakse täiendavalt kõikide asjassepuutuvate spordiorganisatsioonidega.